

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-158-04

Druk nr 3379
Warszawa, 20 października 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 1:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zarobkowego przewozu zwierząt lub przewozu zwierząt gospodarskich wykonywanego w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej, z wyjątkiem przewozu zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych,”

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) utrzymywania lub hodowli zwierząt na potrzeby pokazów zwierząt, edukacji, ochrony i zachowania gatunków zwierząt, prowadzenia podstawowych lub stosowanych badań naukowych lub hodowli zwierząt używanych do prowadzenia takich badań,”

b) w pkt 3:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych,”,

– dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt.”;

2) w art. 2:

a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) choroby zakaźne zwierząt – wywołane przez biologiczne czynniki chorobotwórcze choroby zwierząt, które ze względu na sposób powstawania lub szerzenia się stanowią zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi;”,

b) po pkt 21 dodaje się pkt 21a-21c w brzmieniu:

„21a) choroby odzwierzęce – choroby zakaźne zwierząt lub zakażenia, które w sposób naturalny mogą być pośrednio lub bezpośrednio przenoszone między zwierzętami a ludźmi;

21b) odzwierzęce czynniki chorobotwórcze – bakterie, wirusy, pasożyty, grzyby lub inne czynniki biologiczne mogące wywoływać choroby odzwierzęce;

21c) oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe – zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy takiej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest wystarczająca do powstrzymania wzrostu lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;”,

c) uchyla się pkt 32,

d) pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) region – część terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o powierzchni co najmniej 2000 km², która znajduje się pod nadzorem właściwych organów, obejmującą co najmniej jedną z jednostek administracyjnych wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy;”;

3) w art. 5:

a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stwierdza spełnianie wymagań weterynaryjnych przez poszczególne obiekty budowlane lub miejsca, w których ma być prowadzona działalność nadzorowana, lub osoby wykonujące określone czynności w ramach tej działalności, jeżeli stwierdzenie takie jest wymagane;”;

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia zamiaru prowadzenia przez podmiot działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, i-k, wydaje decyzję o nadaniu temu podmiotowi weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.”;

4) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli jest wymagane stwierdzenie spełniania wymagań weterynaryjnych przez poszczególne obiekty budowlane lub miejsca, w których jest prowadzona działalność nadzorowana, lub osoby wykonujące określone czynności w ramach tej działalności, decyzje, o których mowa w ust. 1, dotyczą tylko tych obiektów, miejsc lub osób, w stosunku do których stwierdzono naruszenie wymagań weterynaryjnych.”;

5) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla prowadzenia poszczególnych rodzajów działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-n, w którym może określić:

- a) przypadki, w których wymaga się stwierdzenia spełnienia wymagań weterynaryjnych przez poszczególne obiekty budowlane lub miejsca, w których ma być prowadzona działalność nadzorowana, lub osoby wykonujące określone czynności w ramach tej działalności, lub
- b) szczegółowe warunki, po zaistnieniu których wydaje się decyzje, określone w art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1, w zależności od rodzaju działalności nadzorowanej, lub
- c) warunki ponownego stwierdzania spełnienia wymagań weterynaryjnych przez dany podmiot, obiekt budowlany, miejsce lub osoby wykonujące określone czynności, w stosunku do których wydano decyzję, o której mowa w art. 9 ust. 1, w zależności od rodzaju działalności nadzorowanej,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego podmiotom prowadzącym działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a-l, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad prowadzeniem danego rodzaju działalności.”;

6) w art. 13 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz zwierząt kopytnych, ptaków, zwierząt akwakultury, małp (*Simiae* i *prosimiae*), pszczoł (*Apis mellifera*), trzmieli (*Bombus bombus*), zajęcowatych, norek, lisów oraz psów, kotów i fretek wyłącznie z tych państw trzecich lub ich części, które

znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:”;

7) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz zasady identyfikacji tych zwierząt

Art. 24a. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej przeprowadzają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu nr 98/2003/WE z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. WE L 146 z 3.06.2003), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, w przypadku niespełnienia wymagań określonych w Rozporządzeniu, wydają decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w tym Rozporządzeniu oraz nadzorują jej wykonanie.

Art. 24b. 1. Organy celne przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 12 lit. a Rozporządzenia, w wyznaczonych przejściach granicznych.

2. Do przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o których mowa w art. 12 lit. b Rozporządzenia, stosuje się przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy

przywozie zwierząt i przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej wykaz przejść granicznych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o organach przeprowadzających kontrole określone w art. 12 Rozporządzenia.
4. Organ celny, w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu z państw trzecich w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia przejścia granicznego.
5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku, o którym mowa w ust. 4:
 - 1) niezwłocznie udaje się na przejście graniczne;
 - 2) wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w Rozporządzeniu oraz nadzoruje jej wykonanie.
6. Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym w przypadku niespełnienia wymagań, o których mowa w ust. 4, do czasu zastosowania środków przewidzianych w Rozporządzeniu, przetrzymuje się pod dozorem organów celnych.
7. Zarządzający przejściem granicznym, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym:

- 1) udostępnia nieodpłatnie pomieszczenia przystosowane do przetrzymywania tych zwierząt;
 - 2) zapewnia opiekę nad tymi zwierzętami.
8. Główny Lekarz Weterynarii podaje do publicznej wiadomości informacje dotyczące wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym na terytorium Unii Europejskiej oraz przy wprowadzaniu tych zwierząt na jej terytorium.
9. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, o których mowa w ust. 1, oraz warunki i sposób współpracy organów celnych z powiatowymi lekarzami weterynarii, mając na względzie zapewnienie całodobowej sprawnej kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

Art. 4c. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi rejestr lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał, w rozumieniu przepisów Rozporządzenia.

1. Lekarz weterynarii wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, jest upoważniony do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał, w rozumieniu przepisów Rozporządzenia.
2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określi, w drodze uchwały, sposób prowadzenia tego rejestru.
3. Do rejestru wpisuje się wyłącznie lekarzy weterynarii wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii

do prowadzenia szczepień ochronnych i badań rozpoznawczych przeciwko wściekliźnie.

- ☒. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek lekarza weterynarii. Podstawą wpisu jest uchwała okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.
 - ☒. Odmowa wpisu do rejestru następuje w drodze uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.
7. W przypadku uchylenia decyzji o wyznaczeniu do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 4:
- 1) powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje o tym okręgową radę lekarsko-weterynaryjną;
 - 2) okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla, w drodze uchwały, lekarza weterynarii z rejestru.

Art. 24d. ☐. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, za pośrednictwem okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, zaopatruje lekarzy weterynarii, o których mowa w art. 24c ust. 1, w druki paszportów. Każdy z druków paszportu posiada niepowtarzalny numer.

- ☒. Lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24c ust. 1, wydaje paszport, jeżeli zwierzę zostało oznakowane zgodnie z przepisami Rozporządzenia.
- ☒. Lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24c ust. 1, wydaje decyzję o odmowie wydania paszportu, w przypadku niespełnienia wymagań określonych w ust. 2.
- ☒. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, właściwej dla lekarza weterynarii wydającego paszport.

- ☒. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna rozpatruje odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 3, oraz wydaje uchwałę w tej sprawie.
- ☒. W zakresie nieuregulowanym ustawą, w sprawach wpisu, odmowy wpisu do rejestru i skreślenia z rejestru oraz wydawania paszportów stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 24e. ☐. Lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu przeprowadza znakowanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 Rozporządzenia.

- ☒. Oznakowania zwierzęcia dokonuje się w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a Rozporządzenia, przez wytatuowanie numeru.

Art. 24f. ☐. Lekarz weterynarii pobiera opłatę za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24c ust. 1.

2. Środki z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, przeznacza się na pokrycie kosztów:
 - 1) wynagrodzenia lekarza weterynarii za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24c ust. 1;
 - 2) ponoszonych przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, związanych z drukiem paszportów i ich przekazywaniem okręgowym izbom lekarsko-weterynaryjnym;
 - 3) prowadzenia przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne rejestru, o którym mowa w art. 24c ust. 1, oraz przekazywania druków paszportów lekarzom weterynarii.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady

Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, wśród rozporządzenia:

- 1) wysokość opłaty za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24c ust. 1,
- 2) wysokość wynagrodzenia lekarza weterynarii za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24c ust. 1,
- 3) wysokość kwoty, stanowiącej część opłaty, przeznaczonej na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3

– mając na względzie koszty poniesione na prowadzenie rejestru, druk paszportów i ich przekazywanie oraz wynagrodzenie lekarza weterynarii za wydanie paszportu.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określi, wśród uchwały:

- 1) sposób podziału kwoty, o której mowa w ust. 3 pkt 3, między Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną a okręgowymi izbami lekarsko-weterynaryjnymi oraz sposób i częstotliwość przekazywania przez okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej kwoty stanowiącej część opłaty przeznaczonej na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2;
- 2) sposób i częstotliwość przekazywania przez lekarzy weterynarii okręgowym izbom lekarsko-weterynaryjnym kwoty stanowiącej różnicę między wysokością opłaty a wynagrodzeniem przysługującym im za wydanie paszportu.

Art. 24g. Minister właściwy do spraw rolnictwa, z własnej inicjatywy lub na wniosek Głównego Lekarza

Weterynarii, może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 18 Rozporządzenia.”;

8) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. . Podmiot prowadzący działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o, prowadzi dokumentację, do której wpisuje każdy przypadek nabycia lub zbycia mączek zwierzęcych.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, od którego nabyto lub któremu zbyto mączkę zwierzęcą;
- 2) określenie daty nabycia lub zbycia mączki zwierzęcej oraz jej ilość.

3. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez 2 lata.”;

9) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koniowate mogą być przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są spełnione wymagania, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 oraz ust. 3 i 4.”;

0) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Żywe ryby i mięczaki oraz produkty akwakultury pochodzące z gospodarstw, innych niż gospodarstwa, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4, w których wystąpiła choroba zakaźna ryb i mięczaków podlegająca obowiązkowi zwalczania, z wyłączeniem zakaźnej anemii łososia (ISA), mogą być umieszczane w gospodarstwach, w których ta choroba występuje, pod warunkiem że nie wykazują one objawów klinicznych tej choroby.

□b. Ryby oraz produkty akwakultury, o których mowa w□□st.□a, zaopatruje się w świadectwo zdrowia wystawione przez powiatowego lekarza weterynarii.”;

□1) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art.□1.□. Obowiązkowi zwalczania podlegają choroby zakaźne zwierząt wymienione w załączniku nr 2 do ustawy.

2. Obowiązkowi rejestracji podlegają choroby zakaźne zwierząt wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wymienione w załącznikach nr 2 lub 3 do ustawy choroby zakaźne zwierząt, podlegające obowiązkowi zwalczania albo rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie rozwój sytuacji epizootycznej i epidemicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie obrotu zwierzętami i produktami.”;

□2) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Niedopuszczalne jest stosowanie odpadów kuchennych w żywieniu świń.”;

□3) w art. 42:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, a w szczególności poronienia u bydła, świń, owiec i kóz, objawów neurologicznych u zwierząt, znacznej liczby nagłych padnięć, zmian o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych oraz zwiększonego śnięcia ryb, skorupiaków lub mięczaków, posiadacz zwierzęcia jest obowiązany do:”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Posiadacz zwierząt gospodarskich niezwłocznie informuje powiatowego lekarza weterynarii o każdym przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz.”,

c) w ust. 6:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nakazuje posiadaczowi zwierząt sporządzenie i aktualizację spisu wszystkich zwierząt lub zwłok zwierzęcych;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ustala stan ilościowy produktów, w szczególności mięsa, mleka oraz środków żywienia zwierząt, ściółki i nawozów naturalnych, w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, i innych przedmiotów znajdujących się w miejscu, w którym wystąpiła choroba, w zależności od choroby zakaźnej zwierząt;”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dochodzenie epizootyczne, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, obejmuje co najmniej ustalenie:

1) okresu, w którym choroba zakaźna zwierząt mogła rozwijać się w gospodarstwie przed podejrzeniem lub stwierdzeniem jej wystąpienia u zwierząt z gatunku wrażliwego;

2) miejsca pochodzenia źródła choroby zakaźnej zwierząt wraz z ustaleniem innych gospodarstw, w których zwierzęta z gatunku wrażliwego mogły zostać zakażone;

3) dróg przemieszczania się ludzi, zwierząt i przedmiotów, które mogły być przyczyną szerzenia się choroby zakaźnej zwierząt do lub z gospodarstwa – w okresie, o którym mowa w pkt 1.”,

e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii, w tym w formie elektronicznej, o podejrzeniu lub wystąpieniu choroby zakaźnej zwierząt wymienionej w pkt 1-15 załącznika nr 2 do ustawy oraz o czynnościach podjętych w celu wykrycia lub wykluczenia tej choroby.

9. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje niezwłocznie Głównemu Lekarzowi Weterynarii, w tym w formie elektronicznej, informacje o podejrzeniu lub wystąpieniu choroby zakaźnej zwierząt wymienionej w pkt 1-15 załącznika nr 2 do ustawy oraz o czynnościach podjętych w celu wykrycia lub wykluczenia tej choroby.”,

f) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Powiatowy lekarz weterynarii, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, może na czas określony wyznaczyć, wokół gospodarstwa, w którym przebywają zwierzęta i co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie wystąpienia jednego lub więcej przypadków choroby zakaźnej zwierząt, obszar, na którym przez ten czas może stosować środki przewidziane dla zwalczania danej choroby.”;

4) w art. 43:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) chorobom zakaźnych zwierząt wymienionym w załączniku nr 4 do ustawy;”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Dopuszcza się przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wykonywanie, po powiadomieniu Komisji Europejskiej lub za jej zgodą, szczepień przeciwko chorobom zakaźnym

zwierząt wymienionym w załączniku nr 4 do ustawy oraz przeciwko zakaźnej anemii łososia (ISA).

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wymienione w załączniku nr 4 do ustawy choroby zakaźne zwierząt, przeciwko którym nie wykonuje się szczepień, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

□5) w art. 44:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) nakazać podmiotom prowadzącym działalność w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, podjęcie czynności prowadzących do ograniczenia lub wyeliminowania czynnika chorobotwórczego.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do wydawania świadectw zdrowia, w przypadku zwierząt akwakultury, o których mowa w art. 31 ust. 1a.”;

□6) w art. 45 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ograniczyć przemieszczanie lub obrót albo zakazać przemieszczania lub obrotu zwierzętami niektórych gatunków, zwłokami zwierzęcymi, produktami, surowcami i produktami rolnymi oraz innymi przedmiotami, które mogą spowodować szerzenie się choroby zakaźnej zwierząt; ”;

□7) w art. 46 w ust. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa obszar, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, jako obszar zapowietrzony i zagrożony oraz sposób oznakowania tych obszarów lub”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ogranicza przemieszczanie lub obrót albo zakazuje przemieszczania lub obrotu zwierzętami niektórych gatunków, zwłokami zwierzęcymi, produktami, surowcami i produktami rolnymi oraz innymi przedmiotami, które mogą spowodować szerzenie się choroby zakaźnej zwierząt, lub”;

□8) w art. 48:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, może, w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w drodze rozporządzenia, zakazać wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt, produktów lub przedmiotów, które mogą przenosić tę chorobę, z całego terytorium tego państwa lub jego części, mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakaz obowiązuje do czasu wydania przez Komisję Europejską decyzji w sprawie zakazu handlu zwierzętami lub produktami, które mogą przenosić tę chorobę.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeżeli Główny Lekarz Weterynarii ustali, że w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem czynnika zakaźnego wywołującego chorobę zakaźną zwierząt do gospodarstwa a zastosowaniem ograniczeń, nakazów lub zakazów, o których mowa w art. 44-47, doszło do przemieszczenia zwierząt lub produktów z obszarów objętych tymi ograniczeniami, nakazami lub zakazami, o fakcie tym informuje państwa członkowskie Unii Europejskiej i Komisję Europejską.”;

□9) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą system zbierania, przechowywania, analizowania, przetwarzania danych i przekazywania informacji dotyczących występowania chorób zakaźnych zwierząt, podlegających obowiązkowi zwalczania i obowiązkowi rejestracji, a także podlegających obowiązkowi monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

□. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii:

- 1) informację o podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej – niezwłocznie po powzięciu takiego podejrzenia;
- 2) comiesięczne informacje o:
 - a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

□. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi księgi zawierające informacje o:

- 1) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających:
 - a) notyfikacji w Unii Europejskiej,
 - b) obowiązkowi zwalczania,

- c) obowiązkowi rejestracji;
 - 2) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania;
 - 3) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.
- ☒. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii:
- 1) informacje o powzięciu podejrzenia lub o stwierdzeniu choroby zakaźnej zwierząt podlegającej:
 - a) obowiązkowi zwalczania lub
 - b) notyfikacji w Unii Europejskiej– niezwłocznie po powzięciu tego podejrzenia lub stwierdzeniu choroby;
 - 2) informację o:
 - a) wygaszaniu ogniska chorób, o których mowa w pkt 1,
 - b) wygaszeniu ogniska chorób, o których mowa w pkt 1 lit. b – niezwłocznie po jego dokonaniu;
 - 3) comiesięczną informację o:
 - a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.
- ☒. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje niezwłocznie:

- 1) sąsiednim powiatowym lekarzom weterynarii informacje o:
 - a) podejrzeniu lub stwierdzeniu wystąpienia:
 - choroby wymienionej w pkt 1-15 załącznika nr 2 do ustawy,
 - choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - b) wystąpieniu choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej,
 - c) wygaszaniu ogniska chorób, o których mowa w lit. a i b;
 - 2) państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu informacje o wystąpieniu choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania.
- ▣. Wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują informacje, o których mowa w ust. 4, Głównemu Lekarzowi Weterynarii, który:
- 1) przechowuje, analizuje i opracowuje otrzymane informacje;
 - 2) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania;
 - 3) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o:

- a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz o wygaszaniu ognisk tych chorób,
- b) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
- c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

17. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej,
- 2) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty, o których mowa w art. 2, informacji o chorobach wymienionych w pkt 1,
- 3) zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia, o którym mowa w ust. 6 pkt 3 lit. a

– mając na względzie potrzebę ujednoczenia sposobu powiadamiania o występowaniu tych chorób w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty, o których mowa w art. 2, informacji o:
 - a) występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania,

b) występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,

c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,

2) wzory ksiąg, o których mowa w ust. 3,

3) zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia, o którym mowa w ust. 6 pkt 3 lit. b i c

– mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.”;

20) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. □. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce oraz odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, które są określone w załączniku nr 5 do ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wymienione w załączniku nr 5 do ustawy choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania, mając na uwadze tendencje epizootyczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w środkach żywienia zwierząt lub żywności oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

3. Monitorowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje zbieranie, przechowywanie, analizowanie i rozpowszechnianie danych dotyczących chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.
4. W zakresie realizacji obowiązku monitorowania, o którym mowa w ust. 1 i 2:
 - 1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają:
 - a) że wyniki monitorowania, o którym mowa w ust. 3, są zbierane, przechowywane, analizowane oraz niezwłocznie udostępniane do publicznej wiadomości,
 - b) że monitorowanie obejmuje wszystkie etapy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
 - 2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską.
5. Za ognisko, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, uważa się wystąpienie:

- 1) w określonych warunkach co najmniej 2 przypadków zachorowań ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność lub zakażeń ludzi czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę, lub
- 2) sytuacji, w której obserwowana liczba przypadków zachorowań na tę chorobę przekracza liczbę spodziewaną i zachorowania te są powiązane z jednym źródłem pokarmu lub istnieje prawdopodobieństwo takiego powiązania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie monitorowania, o którym mowa w ust. 1 i 2.”;

21) po art. 52 dodaje się art. 52a-52c w brzmieniu:

„Art. 52a. **1.** Główny Lekarz Weterynarii, w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym, może opracować projekt skoordynowanego programu monitorowania obejmującego jedną lub wiele chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania.

2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:
 - 1) cel programu;
 - 2) okres obowiązywania programu;
 - 3) obszar geograficzny lub region objęty programem;
 - 4) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem;

- 5) rodzaje próbek i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki;
 - 6) minimalną liczbę pobieranych próbek;
 - 7) metody prowadzenia badań laboratoryjnych;
 - 8) organy właściwe do realizacji programu i ich zadania;
 - 9) źródła finansowania realizacji programu;
 - 10) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich pokrycia;
 - 11) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu.
3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską skoordynowanego programu monitorowania zapewniają jego realizację.
4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 52b. □ Główny Lekarz Weterynarii, w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym, prowadzi monitorowanie oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz wydaje instrukcję tego monitorowania, obejmującą następujące dane:

- 1) gatunki zwierząt objęte monitorowaniem;
- 2) rodzaje bakterii lub ich szczepy objęte monitorowaniem;
- 3) strategię pobierania próbek stosowaną w ramach monitorowania;

- 4) Środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem;
 - 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do:
 - a) wykrywania oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów;
 - 6) Metody stosowane do zbierania danych.
4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące reprezentatywnej liczby izolatów, w szczególności *Salmonella* spp., *Campylobacter jejuni* i *Campylobacter coli* pochodzących od bydła, świń i drobiu oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, wytworzonych z tych gatunków zwierząt, a także dane zawarte w instrukcji, o której mowa w ust. 1.

Art. 2c. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji:

- 1) Produktów pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz pasz, w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt, przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, podlegających obowiązkowi monitorowania oraz przechowują wyniki tych badań przez 2 lata;
- 2) Produktów pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia

zwierzęcego, przechowują, w celu udostępnienia do badań laboratoryjnych, produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność.

☒. Laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je organom Inspekcji Weterynaryjnej.

☒. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych organom Inspekcji Weterynaryjnej, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań oraz prawidłową realizację monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.”;

22) w art. 53 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej oraz wzory tej ewidencji i dokumentacji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej, a także możliwość ustalenia przebiegu leczenia zwierzęcia i zastosowanych u zwierzęcia produktów leczniczych.”;

23) w art. 54 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia do zatwierdzenia Komisji Europejskiej krajowe plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zmianach dokonanych w zatwierdzonych planach.”;

24) w art. 56 w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Po przeprowadzeniu szczepienia posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie lub dokonuje się wpisu w paszporcie, o którym mowa w art. 24c ust. 1.”;

25) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje programy zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, kierując się sytuacją epizootyczną i epidemiczną kraju oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności: ”,

c) uchyla się ust. 9;

26) po art. 57 dodaje się art. 57a i 57b w brzmieniu:

„Art. 57a. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje krajowy program zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, o których mowa w rozporządzeniu nr 160/2003/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez

żywność (Dz.Urz. WE L 325 z 12.12.2003), w załączniku nr 1.

2. Rada Ministrów przyjmuje program, o którym mowa w ust. 1, w drodze uchwały, a Główny Lekarz Weterynarii przekazuje przyjęty program wraz z wnioskiem o jego zatwierdzenie Komisji Europejskiej.
3. Rada Ministrów wprowadza, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, program, o którym mowa w ust. 1, po jego zatwierdzeniu przez Komisję Europejską, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej kraju oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
4. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programu, o którym mowa w ust. 1, oraz informuje, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Unii Europejskiej, Komisję Europejską o postępach w jego realizacji.
5. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany programu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 57b. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym do:

- 1) zatwierdzania programów kontroli określonych w art. 7 rozporządzenia, o którym mowa w art. 57a ust. 1, oraz do przechowywania wyników realizacji tych programów;
- 2) występowania z wnioskiem określonym w art. 8 rozporządzenia, o którym mowa w art. 57a ust. 1;

3) występowania w przypadkach określonych w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia, o którym mowa w art. 57a ust. 1.

4. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję o zatwierdzeniu programów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;

27) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteliozy są prowadzone na koszt posiadacza zwierząt.”;

28) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Graniczny lekarz weterynarii, w przypadku zagrożenia przeniesienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub na terytorium państwa trzeciego choroby zakaźnej zwierząt, w tym choroby odzwierzęcej, podlegającej obowiązkowi zwalczania, a także w przypadku jej podejrzenia lub stwierdzenia w granicznym posterunku kontroli, stosuje środki wymienione w art. 42 ust. 6 i 7 oraz art. 44, powiadamiając o tym niezwłocznie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

29) w art. 61 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) środki, o których mowa w art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 3, stosowane przy zwalczaniu chorób, w tym sposób i warunki określenia ogniska choroby, obszaru zapowietrzonego i zagrożonego.”;

30) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów

Rolno-Spożywczych oraz jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki, tryb i formę współpracy, o której mowa w ust. 1, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

31) w art. 85 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) prowadząc działalność nadzorowaną w zakresie zbierania, transportowania, przechowywania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów zwierzęcych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi nie prowadzi dokumentacji dotyczącej nabycia lub zbycia mączek zwierzęcych,”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) stosuje odpady kuchenne w żywieniu świń,

☐b) uchyla się od obowiązku informowania powiatowego lekarza weterynarii o każdym przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz,”

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, wydanych w celu zwalczania choroby zakaźnej zwierząt, wymienionych w art. 44 ust. 1 pkt 4,5,7,8, pkt 10 lit. a i b, pkt 11,15 i 16, art. 45 ust. 1 pkt 7 i 8 oraz art.☐6 ust. 3 pkt 7,”

d) w pkt 4 uchyla się lit. a,

e) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) świadcząc usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej albo prowadząc zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, nie przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii informacji o:

- a) podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej lub
- b) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji, lub
- c) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania, lub
- d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,”

f) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prowadząc działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, lub pasz, w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt, nie przekazuje próbek do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, podlegających obowiązkowi monitorowania, lub nie przechowuje wyników tych badań,”

g) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) prowadząc działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów

pochodzenia zwierzęcego, nie przechowuje produktów pochodzenia zwierzęcego lub próbek tych produktów,”,

h) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadząc laboratorium wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania nie przechowuje izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych lub nie przekazuje tych izolatów organom Inspekcji Weterynaryjnej,”,

i) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) uchyla się od obowiązków określonych w:

a) programie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, wprowadzonym na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7,

b) krajowym programie zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, wprowadzonym na podstawie art. 57a ust. 3”;

32) w załączniku nr 2 do ustawy dodaje się pkt 28 i 29 w brzmieniu:

„28) bonamioza;

☐9) martelioza.”;

33) w załączniku nr 3 do ustawy uchyla się pkt 40 i 41;

34) w załączniku nr 4 do ustawy:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) choroba guzowatej skóry bydła (Lumpy skin disease – LSD);”,

b) uchyla się pkt 17;

35) dodaje się załącznik nr 5 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. ~~11~~ ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 i Nr 91, poz. 877) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym – rozumie się przez to przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające te przepisy, w szczególności przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt.”;

2) w art. 3:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR).”;

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) badania kontrolne zakażeń zwierząt;”;

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;

3) badanie zwierząt rzeźnych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego;”

– w pkt 5 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu i produktów akwakultury;”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;”;

3) w art. 12 ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. W budżetach wojewodów wyodrębnia się środki przeznaczone na:

1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;

2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;

3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, podlegających obowiązkowi

monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;

- 4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;
 - 5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych.
4. Lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji, wykonującym czynności związane ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, które mogą być finansowane ze środków, o których mowa w art. 3, ponoszonych przez inspektoraty weterynarii na:
- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt,
 - 2) badania kontrolne zakażeń zwierząt,
 - 3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, podlegających obowiązkowi

monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt,

4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt,

5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych

– mając na względzie pełną ewidencję wydatków ponoszonych przez Inspekcję na realizację tych zadań oraz potrzebę racjonalnego wydatkowania środków budżetowych.”;

4) w art. 13 w ust. 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) opracowuje krajowe programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;”;

b) uchyla się pkt 7,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów i produktów biobójczych oraz innych środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych oraz monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;”;

5) w art. 14 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opracowuje wojewódzkie programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;”;

b) uchyla się pkt 5;

6) w art. 23:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Stwierdzenie choroby zakaźnej zwierząt, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz środków żywienia zwierząt może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

□. Badaniami laboratoryjnymi, w tym prowadzonymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w przepisach odrębnych.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratoria, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 i ust. 4, wykonujące badania produktów pochodzenia zwierzęcego oraz laboratoria, o których mowa w ust. 3 pkt 3, podlegają akredytacji w zakresie poszczególnych rodzajów badań, metod badawczych i procedur.”;

7) w art. 24 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać

laboratoria, o których mowa w art. 23 ust. 3 pkt 3, mając na względzie rodzaj przeprowadzanych badań.”;

8) w art. 26 w ust. 5:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzyskane w wyniku realizacji programów monitorowania, planów badań kontrolnych, planów urzędowych kontroli, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 6 i art. 14 ust. 1 pkt 4, oraz zatwierdzonych programów zapewnienia jakości, określonych w przepisach odrębnych;”;

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uzyskane podczas innych urzędowych kontroli przeprowadzanych przez uprawnione organy.”;

9) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja pobiera opłaty za:

1) kontrolę:

a) zwierząt,

b) produktów, połączoną z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych

– przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;

2) przeprowadzenie weterynaryjnej kontroli granicznej;

3) nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocenę mięsa i nadzór nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt;

- 4) badania mięsa zwierząt łownych;
- 5) nadzór nad:
 - a) rozbiorem mięsa,
 - b) przechowywaniem mięsa i produktów mięsnych,
 - c) przetwórstwem mięsa,
 - d) punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mlecznych,
 - e) przetwórstwem lub przechowywaniem jaj konsumpcyjnych lub produktów jajecznych,
 - f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub produktów akwakultury,
 - g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem ubocznych produktów zwierzęcych,
 - h) miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
 - i) kwarantanną zwierząt, z wyjątkiem kwarantanny przeprowadzonej w granicznym posterunku kontroli,
 - j) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,
 - k) obróbką, przetwórstwem, przechowywaniem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetwórnymi produktami rybołówstwa,
 - l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,

- m) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,
 - n) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt nieprzeznaczonych do obrotu, zawierających dodatki paszowe z grup: antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych i stymulatorów wzrostu oraz warunkami ich przechowywania;
- 6) szczepienia ochronne psów przeciwko wściekliźnie;
 - 7) kontrolę statków rybackich i statków przetwórci;
 - 8) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;
 - 9) badania laboratoryjne próbek:
 - a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,
 - b) pobranych w czasie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony produkt;
 - 10) wydawania pozwoleń weterynaryjnych na przywóz przesyłek zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią;

- 11) badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteliozy;
- 12) badanie mięsa w przypadku złożenia przez posiadacza mięsa odwołania od decyzji w sprawie oceny tego mięsa, jeżeli wynik powtórnego badania potwierdzi pierwotną ocenę.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 5 lit. h oraz i, dolicza się koszty:

- 1) dojazdu związanego z wykonywaniem czynności;
- 2) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej;
- 3) szczegółowych badań i zabiegów specjalistycznych, w tym badań w kierunku reakcji alergicznych, badań serologicznych, pobrania próbek płynów ustrojowych, wydzielin i wydalin, wymazów, wypłuczyn oraz badań laboratoryjnych.”;

□0) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób ustalania i wysokość opłat za wykonanie czynności, o których mowa w ~~art. 30~~ ust. 1,
- 2) sposób i miejsce pobierania opłat,
- 3) sposób przekazywania Komisji Europejskiej informacji w zakresie określonym w pkt 1 i 2

– mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w ~~zakresie~~ zasad pobierania i wysokości opłat za czynności weterynaryjne.”.

Art. 3. ~~UW~~ ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt oraz produkty pozyskane z takich produktów, przeznaczone do spożycia przez ludzi, a także żywe zwierzęta przeznaczone bezpośrednio do spożycia przez ludzi;”

b) pkt 7 ~~UW~~trzymuje brzmienie:

„7) zakład – obiekt lub kilka obiektów, posiadających ten sam weterynaryjny numer identyfikacyjny, połączonych funkcjonalnie i znajdujących się na tym samym terenie, statek rybacki, statek przetwórnicy lub rynki hurtowe, w których produkuje się produkty pochodzenia zwierzęcego w celu umieszczenia na rynku, a także pomieszczenia gospodarstwa, w którym pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyjątkiem miejsc lub pomieszczeń, w których zwierzęta są utrzymywane;”

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. ~~UW~~Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być umieszczane na rynku, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt, które spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego, mogą być umieszczane na rynku, jeżeli pozyskuje się je od zwierząt lub ze zwierząt nie pochodzących z gospodarstwa, zakładu, obszaru podlegającego

ograniczeniom, nakazom lub zakazom ustanowionym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 5a ust. 2.

3. Mięso i produkty mięsne mogą być umieszczane na rynku, jeżeli nie zostały pozyskane ze zwierząt poddanych ubojowi w rzeźni w czasie, gdy znajdowały się tam:

1) zwierzęta podejrzane o zakażenie lub zakażone, podejrzane o chorobę lub chore na jedną z chorób zakaźnych zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 5a ust. 2,

2) tusze lub części tusz zwierząt, o których mowa w pkt 1

– chyba, że takie podejrzenie, zakażenie lub choroba zostały wykluczone.

4. Produkty akwakultury umieszczane na rynku mogą pochodzić z gospodarstwa podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom ustanowionym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jeżeli nie są rybami lub mięczakami zakażonymi lub chorymi na jedną z chorób zakaźnych zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 5a ust. 2 lub nie pochodzą od lub z takich zwierząt.”;

3) w art. 5 uchyla się ust. 3;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Dopuszcza się produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego na obszarach podlegających ograniczeniom ustanowionym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub umieszczanie na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z takich obszarów, jeżeli:

- 1) Produkty takie nie pochodzą z gospodarstwa, w którym podejrzewa się lub stwierdzono chorobę zakaźną zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;
 - 2) Przy produkcji tych produktów zostały spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;
 - 3) Produkty takie są zaopatrzone w świadectwo zdrowia.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na które wprowadza się zakaz albo ograniczenie umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - 2) sposób produkcji i znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1,
 - 3) wymagania, jakie powinno spełniać świadectwo zdrowia dla produktów, o których mowa w ust. 1
- mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego, zapobieganie przenoszeniu chorób zakaźnych zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a i 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. □ Dopuszcza się przywóz z państwa trzeciego produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynek krajowy, dla których nie określono wymagań weterynaryjnych w przepisach Unii Europejskiej, jeżeli:

- 1) na przywóz zostało wydane pozwolenie;
 - 2) produkty takie są zaopatrzone w oryginał świadectwa zdrowia wystawiony przez właściwy organ państwa trzeciego, z którego te produkty są przywożone.
2. Główny Lekarz Weterynarii wydaje pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na wniosek, który zawiera:
- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu przywożącego produkty pochodzenia zwierzęcego;
 - 2) nazwę, adres i numer identyfikacyjny zakładu, z którego pochodzą produkty;
 - 3) określenie ilości i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, z podaniem kodu taryfy celnej, gatunku zwierząt, z których lub od których zostały pozyskane oraz rodzaju obróbki, jakiej zostały poddane;
 - 4) adres miejsca przeznaczenia przywożonych produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - 5) określenie granicznego posterunku kontroli i zamierzonego terminu przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego.
3. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, składa się nie później niż na 30 dni przed

dniem zamierzonej wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego.

4. Główny Lekarz Weterynarii przed wydaniem pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może przeprowadzić kontrolę zakładu znajdującego się w państwie trzecim, z którego pochodzą produkty.
5. Pozwolenie wydaje się, jeżeli produkty pochodzenia zwierzęcego:
 - 1) pochodzą z państwa trzeciego, z którego przywóz tych produktów na terytorium państw Unii Europejskiej nie jest zabroniony;
 - 2) nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
6. W pozwoleniu określa się w szczególności:
 - 1) wymagania weterynaryjne dla:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) środków transportu, którymi są przewożone produkty pochodzenia zwierzęcego;
 - 2) sposób wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego.
7. Główny Lekarz Weterynarii odmawia wydania pozwolenia w przypadku gdy wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2.
8. Świadectwo zdrowia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno:
 - 1) być sporządzone co najmniej w języku polskim oraz języku urzędowym państwa trzeciego, z którego są przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego;

- 2) potwierdzać, że zostały spełnione wymagania weterynaryjne dla produktów pochodzenia zwierzęcego, określone w pozwoleniu wydanym przez Głównego Lekarza Weterynarii oraz zawierać numer i datę wydania tego pozwolenia.

Art. 6b. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie lub wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odmiennych, niż przewidziane w tych przepisach, wymagań weterynaryjnych, przedkładając jednocześnie propozycję wymagań weterynaryjnych, umożliwiających uzyskanie celu równoważnego do celu założonego w obowiązujących przepisach Unii Europejskiej.”;

- 6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji lub umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego odpowiadają za bezpieczeństwo zdrowotne tych produktów oraz spełnianie wymagań weterynaryjnych w zakresie prowadzonej działalności, w tym wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.”;

- 7) w art. 8

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej produktów pochodzenia zwierzęcego prowadzi się monitorowanie substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w

wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt.”,

b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wykaz substancji niedozwolonych objętych monitorowaniem, o którym mowa w ust. 3,

☐) zakres badań kontrolnych objętych monitorowaniem, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek;”;

8) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy ust. 1 i 2 do przypadku, gdy podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego zamierza zmienić sposób użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności wielkość i strukturę produkcji lub wyposażenie pomieszczeń produkcyjnych, stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 10:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności wraz z nadanym numerem identyfikacyjnym – w przypadku pomieszczeń gospodarstwa.”,

b) w ust. 7 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) na rynek krajowy – w przypadku zakładów o małej zdolności produkcyjnej oraz zakładów wymienionych w załączniku nr 12 do Traktatu Akcesyjnego;”;

☐0) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego prowadzi dokumentację lub rejestr w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2.”;

□1) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16.□. Do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do handlu używa się wyłącznie produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów zatwierdzonych.

2. Jeżeli zakłady zatwierdzone wymienione w załączniku nr 12 do Traktatu Akcesyjnego prowadzą produkcję mleka i produktów mlecznych przy użyciu mleka surowego niespełniającego wymagań weterynaryjnych, to takie mleko i produkty mleczne z niego pozyskane przechowuje się w□ oddzielnych magazynach, a produkcję przy ich użyciu prowadzi się w oddzielnych pomieszczeniach lub w wydzielonym cyklu produkcyjnym.

3. Dopuszcza się rozbiór mięsa lub produkcję produktów mięsnych, przy użyciu produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów niezatwierdzonych i niewymienionych w załączniku nr 12 do Traktatu Akcesyjnego, pod warunkiem że produkcję taką prowadzi się w wydzielonym cyklu produkcyjnym, w oddzielnych pomieszczeniach lub w różnym czasie niż produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do handlu. Produkty pozyskane z takich produktów znakuje się tak, jak produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone na rynek krajowy.”;

□2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Niedopuszczalne jest wprowadzanie do handlu produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów zatwierdzonych wyprodukowanych w sposób określony w art. 16 ust. 2 i 3 oraz produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów niezatwierdzonych.”;

□3) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje wymagane od osób wykonujących zabiegi odkażania lub zwalczania szkodników w zakładach,
- 2) sposób i warunki uzyskiwania kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, w tym zakres szkolenia tych osób,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji,
- 4) tryb powoływania komisji przeprowadzającej egzaminy oraz zakres i sposób przeprowadzania egzaminu

– mając na względzie spełnienie wymagań weterynaryjnych w zakładach oraz ochronę zdrowia publicznego.”;

□4) w art. 22 ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zaopatrzone w paszport – w przypadku bydła i koniowatych;”;

□5) w art. 26 uchyla się ust. 1;

□6) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mięso oraz inne produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do umieszczania na rynku zaopatruje się w handlowy dokument identyfikacyjny.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Handlowy dokument identyfikacyjny, oprócz informacji, o których mowa w ust. 3, może również zawierać dodatkowe informacje, jeżeli przepisy o wymaganiach weterynaryjnych dla poszczególnych produktów pochodzenia zwierzęcego tak stanowią.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Handlowy dokument identyfikacyjny może być zastąpiony fakturą, dokumentem dostawy lub innym dokumentem towarzyszącym przesyłce, jeżeli dokumenty te zawierają wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3 lub 3a, oraz adnotację potwierdzającą, że jest on jednocześnie handlowym dokumentem identyfikacyjnym.”;

7) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Żywe mięczaki na poszczególnych etapach produkcji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2, zaopatruje się w dokument identyfikujący, wystawiony przez powiatowego lekarza weterynarii.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być zastąpiony, na wniosek podmiotu, pozwoleniem wydanym przez powiatowego lekarza weterynarii, na czas określony, zezwalającym na transport żywych mięczaków, pod warunkiem, że wszystkie etapy produkcji są przeprowadzane przez ten sam podmiot.”.

Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy dokonały zgłoszenia zamiaru prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, i-k, ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 10 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 i art. 53 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1,

2) art. 33 ustawy wymienionej w art. 2,

3) art. 8 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 3

– zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 i art. 53 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, art. 33 ustawy wymienionej w art. 2 oraz art. 8 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 9, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego.

Przepisy niniejszej ustawy:

1) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych (Dz.Urz. WE L 332 z 30.12.1995),
- b) dyrektywy 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.Urz. WE L 316 z 01.12.2001),
- c) dyrektywy 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 018 z 23.01.2003),
- d) dyrektywy 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania przyszczy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzję 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz.Urz. WE L 306 z 22.11.2003),
- e) dyrektywy 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz.Urz. WE L 325 z 22.12.2003);

2) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 031 z 1.02.2002),
- b) rozporządzenia nr 998/2003/WE z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.Urz. WE L 146 z 13.06.2003),
- c) rozporządzenia nr 2160/2003/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz.Urz. WE L 325 z 12.12.2003),
- d) decyzji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celów wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i frotek (Dz.Urz. WE L 312 z 27.11.2003),

- e) decyzji 2004/203/WE z dnia 18 lutego 2004 r. ustanawiającej wzór świadectwa zdrowia dla przemieszczania o charakterze niehandlowym z państw trzecich psów, kotów i fretek (Dz.Urz. WE L 065 z 03.03.2004).

1/10/tg

WYKAZ CHORÓB ODZWIERZĘCYCH ORAZ ODZWIERZĘCYCH
CZYNNIKÓW CHOROBOTWÓRCZYCH PODLEGAJĄCYCH
OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA

- 1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze;
- 2) kampylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze;
- 3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze;
- 4) listerioza (Listeriosis) i jej czynnik chorobotwórczy;
- 5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze;
- 6) gruźlica wywołana *Mycobacterium bovis*;
- 7) werocytotoksyczne *Escherichia coli*;
- 8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.

UZASADNIENIE

Podstawowym celem projektowanej ustawy jest przejście do krajowego porządku prawnego przepisów Unii Europejskiej, w szczególności przepisów dotyczących bezpieczeństwa żywności, w tym zwalczania chorób odzwierzęcych oraz przepisów regulujących przemieszczanie w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, a także przepisów dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności pryszczycy.

Projektowana ustawa uzupełnia ponadto przepisy wdrażające postanowienia dyrektyw, zapewniając tym samym ich pełne przejście do prawa polskiego. Celem ustawy jest również redakcyjne i stylistyczne dopracowanie poszczególnych przepisów ustaw składających się na system „prawa weterynaryjnego”.

Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt mają na celu realizację przepisów Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa żywności, wynikających z rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, którego istotne postanowienia wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Rozporządzenie nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. powołuje do życia Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności, którego zadaniem jest stworzenie warunków swobodnego przepływu żywności i pasz w państwach członkowskich Unii. Rozwiązania wprowadzone tym rozporządzeniem konstytuują nowe podejście do zagadnień związanych z bezpieczeństwem żywności w polityce Unii Europejskiej. W ramach Europejskiego Urzędu do spraw Bezpieczeństwa Żywności zostało powołane Centrum do spraw Chorób Odzwierzęcych, utworzono nowy system informowania o chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych przy użyciu elektronicznych nośników informacji, a także stworzono bazę danych o chorobach odzwierzęcych i powodujących je czynnikach.

Stąd zachodzi potrzeba stworzenia przepisów umożliwiających dostosowanie krajowego systemu bezpieczeństwa żywności do nowej konstrukcji przyjętej obecnie w Unii Europejskiej i zapewniających bezpośrednie stosowanie rozporządzenia nr 178/2002/WE.

Rozwiązania dotyczące zwalczania chorób odzwierzęcych (w przepisach obecnie obowiązującej ustawy zwanych „zoonozami”) oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych (w przepisach obecnie obowiązującej ustawy zwanych „czynnikami zoonotycznymi”) zostały przejęte z dyrektywy 92/117/EWG, która w połowie czerwca 2004 r. przestała obowiązywać. Powyższe kwestie, a także zagadnienia oporności przeciwdrobnoustrojowej są obecnie uregulowane w dyrektywie 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG oraz w rozporządzeniu nr 2160/2003/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność. Powyższe akty prawne weszły w życie w połowie 2004 r., stąd zachodzi potrzeba niezwłocznego wdrożenia do krajowego porządku prawnego postanowień dyrektywy oraz ustanowienia przepisów kompetencyjnych umożliwiających funkcjonowanie w systemie prawa polskiego przepisów rozporządzenia.

Prawo Unii Europejskiej traktuje zagadnienia związane z chorobami odzwierzęcymi priorytetowo, wiążąc je bezpośrednio z bezpieczeństwem żywności. Charakter chorób odzwierzęcych, zagrożenia, jakie niesie ich rozprzestrzenianie, oraz zagrożenie dla zdrowia człowieka zdecydowały o włączeniu przepisów regulujących zwalczanie, w tym monitorowanie chorób odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i kwestii oporności tych czynników na środki przeciwdrobnoustrojowe, do istniejącego obecnie systemu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, określonego w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Temu celowi służy nadanie nowego brzmienia art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zgodnie z którym zasady zwalczania chorób zakaźnych zwierząt będą obejmować również choroby odzwierzęce oraz ich monitorowanie, a także monitorowanie odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.

Wprowadzenie w ww. ustawie przepisów regulujących zwalczanie, w tym monitorowanie chorób odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i kwestii oporności przeciwdrobnoustrojowej, pociąga za sobą konieczność nowelizacji pozostałych ustaw regulujących bezpieczeństwo żywności i organizację Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie, w jakim dotyczy to chorób odzwierzęcych.

Projektowana ustawa zakłada również włączenie Państwowej Inspekcji Sanitarnej do systemu zwalczania chorób odzwierzęcych, wyznaczając Głównego Inspektora Sanitarnego jako organ właściwy do monitorowania oporności przeciwdrobnoustrojowej.

W art. 2, zgodnie z dyrektywą 2003/99/WE, wprowadzono definicje „choroby odzwierzęcej” (pkt 21a), „odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego” (pkt 1b), „oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe” (21c).

Wejście w życie z dniem 3 lipca 2004 r. rozporządzenia nr 998/2003/WE z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG spowodowało konieczność wprowadzenia do krajowego porządku prawnego przepisów kompetencyjnych umożliwiających stosowanie tego rozporządzenia. Regulacje w tym zakresie wprowadzone do ustawy zapewnią pełną kontrolę nad przemieszczaniem w obrębie Wspólnoty zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, w tym psów, kotów i frotek. Ma to ogromne znaczenie dla zwalczania chorób zakaźnych u tych zwierząt, w szczególności wścieklizny.

Obowiązek wydania tych przepisów wynika wprost z przepisów przywołanego uprzednio rozporządzenia nr 998/2003/WE, które w art. 25 obliguje państwa członkowskie do jego stosowania od dnia 3 października 2004 r. Przewiduje się, że upoważnieni do wydawania zwierzętom towarzyszącym podróżnym paszportu będą lekarze weterynarii wpisani do rejestru lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał, prowadzonego przez właściwą Okręgową Radę Lekarsko-Weterynaryjną. Natomiast druki paszportów będzie wydawać upoważnionym lekarzom weterynarii Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna za pośrednictwem okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych.

Wdrażając postanowienia art. 4 ust. 3 lit. b dyrektywy 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń oraz art. 7 dyrektywy 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzję 89/531/EWG i 91/665/EWG i zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG, upoważniono powiatowego lekarza weterynarii (w drodze rozporządzenia-aktu prawa miejscowego) do wyznaczenia na czas określony, wokół gospodarstwa, w którym przebywają zwierzęta i co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie wystąpienia jednego lub więcej przypadków choroby zakaźnej zwierząt, obszaru, na którym przez ten czas można stosować środki przewidziane dla zwalczania danej choroby.

Skreślenie pkt 32 w art. 2 (definicji wektora) wynika z faktu, że definicja ta występuje w niektórych dyrektywach dotyczących zwalczania poszczególnych jednostek chorobowych; w każdej z tych dyrektyw wektor jest określony odmiennie (np. art. 2 pkt 3 dyrektywy 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń, art. 2 lit. b dyrektywy 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiającej zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni oraz art. 2 lit. e dyrektywy 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka). Dlatego też definicje wektora zostaną zamieszczone w aktach wykonawczych wdrażających poszczególne dyrektywy regulujących sposób zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych.

Nadanie nowego brzmienia art. 51 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wiąże się z przyjęciem art. 9 dyrektywy 2003/99/WE, który wprowadza zasady wewnątrzunijnej wymiany informacji mającej na celu ocenę tendencji i źródeł chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Zmieniając całościowo art. 52 ww. ustawy, przejęto art. 1, 3, 4 i 8 dyrektywy 2003/99/WE, w części dotyczącej zobowiązań ogólnych, zapewniających, że dane o występowaniu chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe są zbierane, analizowane i publikowane. Organami właściwymi do realizacji tych zadań są Główny

Lekarz Weterynarii oraz Główny Inspektor Sanitarny. Dodano art. 52a-52c, które wdrażają postanowienia art. 4-7 i 9 oraz załączników II i III dyrektywy 2003/99/WE w części dotyczącej zasad monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zasad monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz obowiązków przedsiębiorstw produkujących żywność.

Ponadto dodano art. 57a i 57b, wyznaczając Głównego Lekarza Weterynarii jako organ opracowujący krajowe programy zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych (art. 3 rozporządzenia 2160/2003/WE), który wskazuje właściwe organy, odpowiedzialne za opracowanie i realizację krajowych programów zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.

Proponowane poszerzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw rolnictwa (dotyczące art. 53 ust. 4 ustawy zmienianej) o określenie wzoru ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej ma na celu ujednoczenie tej ewidencji i dokumentacji. Rozwiązanie to, poprzez wprowadzenie jednolitego wzoru, przyczyni się do usprawnienia prowadzenia nadzoru przez Inspekcję Weterynaryjną nad obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi.

W zakresie zmian dotyczących zwalczania pryszczycy, projektowana ustawa wdraża do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzję 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG.

W art. 42 zmiana dotycząca ust. 6 pkt 1 ma na celu przeniesienie ciężaru sporządzenia spisu zwierząt w gospodarstwie, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby zakaźnej zwierząt, na posiadacza zwierząt. Szczegółowa zawartość spisu zostanie określona w akcie wykonawczym.

Dodanie w art. 48 zmienianej ustawy ust. 6 ma na celu zobowiązanie Głównego Lekarza Weterynarii do poinformowania właściwych władz weterynaryjnych państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej o zagrożeniu przeniesienia choroby zakaźnej zwierząt poprzez wprowadzenie na terytorium tego państwa zwierząt, które mogły być zakażone.

Zgodnie z dyrektywą 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającą minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych (Dz.Urz. WE L 332 z 30.12.1995) bonamioza i martelioza podlegają obowiązkowi zwalczania. Wpisanie tych chorób na listę chorób podlegających obowiązkowi zwalczania stanowiącą załącznik nr 2 do ustawy nie wywoła skutków dla budżetu państwa, gdyż obecnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi się chowu lub hodowli mięczaków z gatunku wrażliwego na te choroby, a zgodnie z obowiązującymi przepisami za mięczaki zabite z zakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej lub padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób zakaźnych mięczaków podlegających obowiązkowi zwalczania nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa. Ponadto badania kontrolne zakażeń w kierunku bonamiozy i marteliozy prowadzi się na koszt posiadacza zwierząt.

Wdrożenie do prawa polskiego postanowień art. 8 ust. 2 dyrektywy 2003/99/WE, dotyczącego prowadzenia badań w sprawie „ognisk zatruc lub zakażeń” oraz współpracy w tym zakresie z Unią Europejską oraz pozostałymi państwami UE, leży w zakresie ministra właściwego do spraw zdrowia.

Celem wprowadzanych zmian w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. Nr 33, poz. 288) jest przejście do krajowego porządku prawnego nowych przepisów prawa Unii Europejskiej. Najistotniejszą zmianą w tym zakresie jest wprowadzenie regulacji zawartych w dyrektywie 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r., która ustanawia przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Dyrektywa ta ma na celu liberalizację oraz ujednoczenie przepisów dotyczących handlu i przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego, które ze względu na to, że pochodzą z obszarów, na których występują choroby zakaźne zwierząt, podlegają szczególnym ograniczeniom. Dyrektywa 2002/99/WE, poprzez ujednoczenie przepisów w zakresie handlu i przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego, stanowi tym samym kolejny etap umożliwiający implementację prawa w celu płynnego wejścia w życie następujących przepisów:

- 1) rozporządzenia nr 852/2004/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny żywności,

- 2) rozporządzenia nr 853/2004/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe wymagania higieniczne dla żywności pochodzenia zwierzęcego,
- 3) rozporządzenia nr 882/2004/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie urzędowych kontroli organizowanych w celu zapewnienia zgodności z prawem w zakresie żywności i pasz, zdrowia zwierząt oraz ochrony zwierząt.

W celu pełnej implementacji dyrektywy 2002/99/WE w słowniczku ustawy poszerzono definicję produktów pochodzenia zwierzęcego o zwierzęta, które są bezpośrednio przeznaczone do spożycia.

We wprowadzanych art. 4a oraz 5a ujęto ogólne zasady umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z obszarów, na których występują choroby zakaźne. Produkty takie mogą być umieszczone na rynku, w przypadku gdy zostaną poddane szczególnej obróbce oraz będą odpowiednio oznakowane. W art. 5a ust. 2 wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania aktu wykonawczego, w którym szczegółowo zostaną określone wymagania zawarte w dyrektywie 2002/99/WE, czyli:

- 1) lista chorób, które mają wpływ na handel produktami pochodzenia zwierzęcego,
- 2) sposób przeprowadzenia oraz rodzaj obróbki produktów pochodzenia zwierzęcego,
- 3) sposób oznaczenia produktów, w celu umożliwiania ich identyfikacji po obróbce,
- 4) wymagania, jakie powinno spełniać świadectwo zdrowia dla produktów pochodzenia zwierzęcego.

Wyżej wspomniane zmiany są korzystne dla podmiotów, które w sytuacji wystąpienia choroby zakaźnej, mogą nadal wprowadzać produkty pochodzenia zwierzęcego do handlu, po spełnieniu warunków określonych w ustawie i rozporządzeniu.

Kolejna zmiana polega na wprowadzeniu do polskiego prawa unormowań umożliwiających przywóz z państw trzecich produktów, dla których nie ma w tym zakresie wymagań w prawie Unii Europejskiej. Projekt zmiany ustawy zakłada, że na przywóz tych produktów zezwolenia będzie udzielać Główny Lekarz Weterynarii, a przesyłka zaopatrzona zostanie w świadectwo zdrowia wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, z którego są przesyłane produkty. Wzór

świadczenia zdrowia ustala Główny Lekarz Weterynarii.

Zmiana ustawy polegająca na wprowadzeniu do ustawy art. 27a ma na celu unormowanie w prawie polskim możliwości zaopatrywania żywych mięczaków w dokument identyfikacyjny lub równoważne mu pozwolenie.

Ponadto wprowadzono zmiany do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 288 i Nr 91, poz. 877), które w większości są konsekwencją proponowanych zmian w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) oraz stanowią uszczegółowienie dotychczasowych przepisów.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt prawny

Projektowana ustawa oddziaływać będzie na:

- 1) organy Inspekcji Weterynaryjnej,
- 2) organy Inspekcji Sanitarnej,
- 3) organy celne,
- 4) zarządzających przejściami granicznymi,
- 5) Izbę Lekarsko-Weterynaryjną,
- 6) lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportów,
- 7) posiadaczy zwierząt towarzyszących podróżnym.

Zadania organów Inspekcji Weterynaryjnej, w zakresie systemu zbierania i wykorzystywania danych o chorobach zakaźnych zwierząt, chorobach odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych, zostały rozszerzone. Wprowadzono

nowe zadanie dotyczące monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. Główny Lekarz Weterynarii został zobowiązany do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o wynikach uzyskanych w wyniku tego monitorowania. W przypadku organów Inspekcji Sanitarnej zmiana dotyczy poszerzenia zadań o prowadzenie badań epidemiologicznych odzwierzęcych zatruć pokarmowych przenoszonych przez żywność, a także monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych. Organy celne uzyskały uprawnienia do kontroli zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, przemieszczanych w celach niehandlowych z państw trzecich. Zarządzający przejściami granicznymi zostali zobowiązani do nieodpłatnego udostępniania pomieszczeń do przetrzymywania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, w przypadku stwierdzenia niespełniania wymagań przy przemieszczaniu tych zwierząt w celach niehandlowych. Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej powierzono wdrożenie systemu zaopatrywania zwierząt towarzyszących podróżnym w paszporty, przy zapewnieniu niepowtarzalności ich numeracji. Lekarze weterynarii wpisani do rejestru prowadzonego przez okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne uzyskali uprawnienie do odpłatnego wydawania paszportów. Projektowana ustawa, wdrażając przepisy Unii Europejskiej, zobowiązuje posiadaczy zwierząt towarzyszących (psy, koty i fretki) do ich oznakowania i zaopatrzenia w paszporty, w przypadku przemieszczania tych zwierząt pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt ustawy został skonsultowany z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i zawodowymi:

- 1) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 2) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
- 3) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
- 4) Związek Prywatnych Przetwórców Mleka,
- 5) Krajowe Porozumienie Spółdzielni Mleczarskich,
- 6) Krajowy Związek Hodowców Bydła Mięsnego,

- 7) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej,
- 8) Polski Związek Hodowców Koni,
- 9) Polski Związek Owczarski,
- 10) Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
- 11) Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa,
- 12) NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 13) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”,
- 14) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 15) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
- 16) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 17) Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”,
- 18) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej
60-168 Poznań, ul. Grunwaldzka 250
- 19) NSZZ Solidarność Pracowników Weterynarii Sekcja Krajowa
26-800 Białobrzegi, ul. 11 Listopada.

Uwagi zgłoszone przez Polski Związek Hodowców Koni zostały przyjęte.

Powyższy projekt był konsultowany również z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną i Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach. Uwagi Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej zostały uzgodnione w trakcie konferencji uzgodnieniowej.

Pozostałe organizacje społeczne i związki branżowe nie zgłosiły do projektu uwag.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa, z wyjątkiem kosztów zakupu czytników do odczytywania numerów transponderów (chipów) u psów, kotów i fretek dla organów celnych w liczbie od 30 do 50 sztuk, w zależności od liczby przejść granicznych wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w których będzie prowadzona kontrola tych zwierząt. Szacuje

się, że koszty zakupu czytników wyniosą od 30 do 50 tys. zł. Ponadto zarządzający przejściami granicznymi poniosą koszty nieodpłatnego udostępniania pomieszczeń do przetrzymywania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, w przypadku stwierdzenia niespełniania wymagań przy przemieszczaniu tych zwierząt w celach niehandlowych. Szacuje się, że koszty udostępnienia jednego pomieszczenia o powierzchni ok. 10m² z mediami będą wynosiły od 960 do 1440 zł rocznie. Rozszerzenie prowadzonego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej systemu zbierania i wykorzystywania danych o chorobach zakaźnych zwierząt o choroby odzwierzęce oraz o odzwierzęce czynniki chorobotwórcze nie wymaga poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu. Zadania nałożone na Inspekcję Weterynaryjną, jak również dodatkowe zadania powierzone Inspekcji Sanitarnej, będą wykonywane w ramach budżetów tych inspekcji, a ich realizacja nie będzie wymagała dodatkowego zatrudnienia.

Nie przewiduje się również wzrostu wydatków z budżetów wojewodów.

4. Wpływ ustawy na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy dostosuje, w tym zakresie, krajowe przepisy do unormowań obowiązujących w pozostałych państwach Unii Europejskiej. Umożliwi to pełną konkurencyjność polskich producentów zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego na wspólnym rynku, co z kolei może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy. Wejście w życie przepisów wprowadzających rozporządzenie nr 988/2003/WE z dnia 26 maja 2003 r. ustanowi nowe regulacje w zakresie przemieszczania zwierząt towarzyszących, a co za tym idzie, umożliwi przemieszczenie tych zwierząt do innych państw członkowskich na nowych zasadach, wymaganych przez przepisy Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-1708 /04/DPE/jk

Warszawa, 27 września 2004 r.

Pan Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Sekretarza Stanu, Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Seniorny Sekretarz Ministrowi,

W związku z przedłożonym nowym tekstem projektu ustawy (pismo RM-10-158-04), z dnia 24 września 2004 r., pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego nowych przepisów wspólnotowych, m.in. w zakresie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zwalczania pryszczycy, czy stworzenie przepisów o charakterze kompetencyjnym dotyczących przemieszczania się zwierząt domowych w celach niehandlowych.

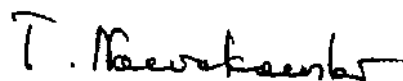
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

II. W prawie Unii Europejskiej kwestie będące przedmiotem projektowanej ustawy zostały uregulowane głównie w następujących aktach prawnych:

- rozporządzeniu nr 998/2003/WE z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającym dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. UE L 146 z 13.06.2003, str. 1-9),
- dyrektywie nr 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31-40),
- rozporządzeniu nr 2160/2003/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1-15),
- dyrektywie nr 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG i zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1-87),
- dyrektywie nr 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 018 z 23.01.2003, str. 11-20).

III. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ... , poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego podmiotom prowadzącym działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a – 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

§2. Weterynaryjny numer identyfikacyjny składa się z cyfr, z których:

- 1) pierwsza i druga stanowią cyfry kodu województwa, ustalonego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 031, z późn. zm.²⁾);
- 2) trzecia i czwarta stanowią cyfry kodu powiatu w danym województwie, ustalonego na podstawie przepisów, o których mowa w pkt 1;
- 3) piąta i szósta stanowią cyfry kodu zakresu i rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez podmiot;
- 4) siódma i następne stanowią cyfry informujące o kolejności podejmowania danego rodzaju działalności gospodarczej w danym powiecie przez podmiot.

§ 3. Wykaz kodów określających zakres i rodzaj działalności gospodarczej, o której mowa w § 2 pkt 3, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2022.

WYKAZ KODÓW OKREŚLAJĄCYCH ZAKRES I RODZAJ DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

- 14 – zakład drobiu (produkcja jaj wylęgowych);
- 19 – Stacja produkcji nasienia – buhaje;
- 20 – Stacja produkcji nasienia – knury;
- 21 – Stacja produkcji nasienia – ogiery;
- 22 – Stacja produkcji nasienia – inne gatunki zwierząt;
- 23 – Podmiot przechowujący i wprowadzający do obrotu nasienie;
- 24 – Podmiot zajmujący się produkcją zarodków oraz pozyskiwaniem, konserwacją, obróbką, przechowywaniem, wprowadzaniem do obrotu lub wykorzystywaniem komórek jajowych i zarodków;
- 25 – Punkt kopulacyjny;
- 26 – Podmiot zajmujący się wylęgiem drobiu;
- 27 – Podmiot zajmujący się wylęganiem ryb, hodowlą ryb, skorupiaków i mięczaków;
- 28 – podmiot zajmujący się zarobkowym przewozem zwierząt;
- 34 – schronisko dla zwierząt;
- 44 Podmiot zajmujący się organizowaniem targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt;
- 45 – Podmiot zajmujący się prowadzeniem stacji kwarantanny, miejsc odpoczynku, miejsc przeładunku, miejsc gromadzenia zwierząt lub miejsc wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury;
- 48 – podmiot zajmujący się utrzymywaniem zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie;
- 61 – podmiot zajmujący się obrotem zwierzętami, pośrednictwem w tym obrocie lub skupem zwierząt;
- 62 – jednostki, instytuty lub ośrodki, w których utrzymuje się lub hoduje zwierzęta na potrzeby pokazów zwierząt, edukacji, ochrony i zachowania gatunków zwierząt, prowadzenia podstawowych lub stosowanych badań naukowych lub hoduje zwierzęta używane do prowadzenia takich badań.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 624 i Nr ..., poz. ...).

Projekt określa sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego dla podmiotów prowadzących niektóre rodzaje działalności, które są nadzorowane przez Inspekcję Weterynaryjną. Weterynaryjny numer identyfikacyjny składa się z co najmniej ośmiu cyfr, z których dwie pierwsze stanowią kod województwa, trzecia i czwarta kod powiatu, piąta i szósta zakres i rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, natomiast kolejne cyfry są kolejnym numerem danego rodzaju działalności w powiecie.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i zawodowymi, a w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, NSZZ Solidarność Pracowników Weterynarii – Sekcja Krajowa i Krajową Radą Izb Rolniczych.

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy i konkurencyjność wewnętrzną oraz na sytuację i rozwój regionalny. Będzie natomiast miało

pozytywny wpływ na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki, gdyż umożliwi obrót handlowy zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego, w tym zwłaszcza w ramach Wspólnoty Europejskiej.

Wydanie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia.....

w sprawie rodzajów wydatków ponoszonych przez inspektoraty weterynarii, które mogą być finansowane ze środków przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych, badania kontrolne zakażeń zwierząt, monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych oraz na realizację urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, Nr 91, poz. 877 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje wydatków, które mogą być finansowane ze środków, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ponoszonych przez inspektoraty weterynarii na:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;
- 3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;
- 4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz środkach żywienia zwierząt;
- 5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych.

§ 2. Wydatki, o których mowa w § 1, mogą być ponoszone w szczególności na:

- 1) zakup odczynników, testów i innych materiałów do badań laboratoryjnych;
- 2) zakup produktów leczniczych weterynaryjnych i wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, a także sprzętu jednorazowego użycia, niezbędnych do wykonywania zabiegów profilaktycznych lub diagnostycznych oraz pobierania próbek do badań laboratoryjnych;
- 3) dojazdy powiatowych lub wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz pracowników Inspekcji Weterynaryjnej do miejsc, w których przebywają zwierzęta podejrzane o chorobę zakaźną, w tym chorobę odzwierzęcą, albo do ognisk tej choroby;
- 4) dowóz próbek do laboratorium;
- 5) transport zwierząt do rzeźni w celu wykonania uboju z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, wykonanie takiego uboju, odkażania rzeźni po tym uboju, zastosowanie odpowiednich technologii przetwarzania mięsa, unieszkodliwianie ubocznych produktów zwierzęcych;
- 6) wyłożenie doustnej szczepionki przeciwko wściekliźnie lisom wolno żyjącym;
- 7) dostarczanie zwłok odstrzelonych lisów wolno żyjących do wyznaczonego laboratorium w celu określenia nabytej odporności oraz wskaźnika przyjęcia szczepionki;
- 8) zabicie lub ubój zwierząt oraz unieszkodliwianie zwłok zwierzęcych, w tym ich transport do miejsc zabicia lub uboju lub unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych, z nakazu powiatowego lekarza weterynarii;
- 9) unieszkodliwianie przez wyspecjalizowane podmioty gospodarcze odpadów powstałych przy badaniach laboratoryjnych chorób zakaźnych, w tym chorób odzwierzęcych;
- 10) odkażanie przez wyspecjalizowane podmioty gospodarcze pomieszczeń, miejsc przebywania zwierząt oraz środków transportu zarządzane przez powiatowego lekarza weterynarii;
- 11) odszkodowania, zapomogi i nagrody za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu powiatowego lekarza weterynarii lub padłe z powodu zachorowania na chorobę zakaźną zwierząt podlegającą obowiązkowi zwalczania, odszkodowania za zniszczone z nakazu produkty pochodzenia zwierzęcego, środki żywienia zwierząt i sprzęt, które nie mogą być poddane odkażeniu;
- 12) wynagrodzenia rzeczoznawców powołanych do oszacowania wartości rynkowej zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, środków żywienia zwierząt i sprzętu, niezbędnych do ustalenia wysokości odszkodowań, o których mowa w pkt 11;
- 13) badania laboratoryjne – zlecone do wykonania laboratorium innym niż zakłady higieny weterynaryjnej;

14) wynagrodzenia lekarzy weterynarii i innych osób wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii do wykonywania określonych czynności związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, zwrot kosztów dojazdu do miejsca wykonania czynności oraz użytych produktów leczniczych weterynaryjnych i wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

§ 3. Koszty wykonania czynności, o których mowa w:

- 1) § 2 pkt 1-13, są ponoszone do wysokości wynikającej z faktur;
- 2) § 2 pkt 14, są ponoszone do wysokości wynagrodzenia określonego w przepisach w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo na podstawie §11 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie w sprawie rodzajów wydatków ponoszonych przez inspektoraty weterynarii, które mogą być finansowane ze środków przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych, badania kontrolne zakażeń zwierząt, monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych oraz na realizację urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, Nr 91, poz. 877 i Nr ..., poz. ...).

Realizacja przez organy Inspekcji Weterynaryjnej zadań, wynikających z ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz obowiązujących w tym zakresie pozostałych ustaw, wymaga ponoszenia określonych wydatków. Środki na wykonywanie powyższych zadań przewidziane są w budżetach wojewodów oraz w rezerwach celowych budżetu państwa. Z uwagi na powyższe, zasadne jest określenie w akcie wykonawczym rodzajów wydatków związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych oraz monitorowaniem chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także prowadzeniem monitorowania substancji niedozwolonych oraz pozostałości chemicznych i biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego, ponoszonych przez organy Inspekcji.

W związku z tym, że projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i Nr 65, poz. 597), nie wymaga notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje ujemnych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionalny.

Uporządkuje natomiast zakres i rodzaje wymienionych wyżej wydatków ponoszonych przez Inspekcję Weterynaryjną.

Niniejszy projekt, w ramach uzgodnień międzyresortowych zostanie skonsultowany z organizacjami społecznymi, Głównym Inspektoratem Weterynarii, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę
przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym
oraz warunków i sposobu współpracy organów celnych z powiatowymi lekarzami
weterynarii przy przeprowadzaniu tej kontroli²⁾**

Na podstawie art. 24b ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym;
- 2) warunki i sposób współpracy organów celnych z powiatowymi lekarzami weterynarii przy przeprowadzaniu kontroli, o której mowa w pkt 1.

§ 2. Wykaz przejść granicznych, o których mowa w § 1 pkt 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Współpraca, o której mowa w § 1 pkt 1, polega w szczególności na:

- 1) udzielaniu wzajemnej pomocy przy wykonywaniu czynności kontrolnych;
- 2) wymianie informacji dotyczących nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym;
- 3) organizowaniu i przeprowadzaniu szkoleń w zakresie przeprowadzania kontroli;
- 4) udostępnianiu powiatowym lekarzom weterynarii dokumentów celnych dotyczących kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy rozporządzenia wykonują postanowienia rozporządzenia nr 998/2003/WE z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. WE L 146 z 13.06.2003). Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia

**WYKAZ PRZEJŚĆ GRANICZNYCH, NA KTÓRYCH ORGANY CELNE
PRZEPROWADZAJĄ KONTROLĘ PRZEMIESZCZANYCH W CELACH
NIEHANDLOWYCH ZWIERZĄT DOMOWYCH TOWARZYSZĄCYCH PODRÓŻNYM**

1. Na północno-wschodnim i wschodnim odcinku granicy państwowej:

1) na granicy państwowej z Federacją Rosyjską:

- a) Bezledy – drogowe,
- b) Braniewo – kolejowe,
- c) Gołdap – drogowe,
- d) Gronowo – drogowe;

2) na granicy państwowej z Republiką Białoruś:

- a) Czeremcha – kolejowe,
- b) Kuźnica Białostocka – drogowe,
- c) Kuźnica Białostocka – kolejowe,
- d) Połowce – drogowe,
- e) Sławatycze – drogowe,
- f) Terespol – drogowe,
- g) Terespol - kolejowe;

3) na granicy z Ukrainą:

- a) Dorohusk – drogowe,
- b) Dorohusk - kolejowe,
- c) Hrebenne – drogowe,
- d) Hrebenne - kolejowe,
- e) Hrubieszów – kolejowe,
- f) Korczowa – drogowe,
- g) Krościenko – drogowe,

- h) Krościenko – kolejowe,
- i) Medyka – drogowe,
- j) Przemyśl – kolejowe,
- k) Zosin – drogowe.

2. Na północnym (morskim) odcinku granicy państwowej:

- 1) Darłowo;
- 2) Elbląg;
- 3) Frombork;
- 4) Gdańsk-Nowy Port;
- 5) Gdynia;
- 6) Kołobrzeg;
- 7) Nowe Warpno;
- 8) Szczecin;
- 9) Świnoujście;
- 10) Ustka;
- 11) Władysławowo.

3. Stałe przejścia lotnicze:

- 1) Gdańsk-Rębiechowo;
- 2) Katowice-Pyrzowice;
- 3) Kraków-Balice;
- 4) Poznań-Ławica;
- 5) Rzeszów-Jasionka;
- 6) Szczecin-Goleniów;
- 7) Warszawa-Okęcie;
- 8) Wrocław-Strachowice.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu przejść granicznych, na których organy celne przeprowadzają kontrolę przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz warunków i sposobu współpracy organów celnych z powiatowymi lekarzami weterynarii przy przeprowadzaniu tej kontroli stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24b ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia tworzy przepisy kompetencyjne, których wydanie wynika z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 998/2003/WE z 26 maja 2003 r. o warunkach zdrowia zwierząt stosujących się do nie handlowego przemieszczania zwierząt domowych i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.Urz. WE L 146 z 13.06.2003).

W załączniku do projektu rozporządzenia został określony wykaz przejść granicznych, na których będzie przeprowadzona kontrola graniczna przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

§ 3 projektu określa warunki i sposób współpracy pomiędzy organami celnymi a powiatowymi lekarzami weterynarii przy wykonywaniu kontroli, o której mowa w akapicie powyżej.

Przepisy projektu nie naruszają przepisów dotyczących organizacji służb celnych.

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji

Rozporządzenie nie spowoduje obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, Krajową Radą Izb Rolniczych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o tych chorobach²⁾

Na podstawie art. 51 ust. 7 i ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 99, poz. 625 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji o chorobach zakaźnych zwierząt wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 3) zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz o wygaszaniu ognisk tych chorób;
- 4) wzór księgi chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej.

§ 2. 1. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej,

niezwłocznie powiadamiają właściwego powiatowego lekarza weterynarii o podejrzeniu lub stwierdzeniu choroby, wymienionej w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Informacje o podejrzeniu lub stwierdzeniu choroby, wymienionej w załączniku nr 1 do rozporządzenia, są gromadzone przez powiatowych lekarzy weterynarii w księdze chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej, której wzór jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Powiatowi lekarze weterynarii przekazują informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej Głównemu Lekarzowi Weterynarii telefaksem lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji:

- 1) natychmiast – po stwierdzeniu pierwotnego ogniska choroby na obszarze powiatu;
- 2) w pierwszym roboczym dniu każdego tygodnia do godziny 12.00 – o wystąpieniu ognisk wtórnych choroby, opracowane na podstawie danych zebranych z tygodnia poprzedzającego dzień wysłania powiadomienia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w formie raportu, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Kopie informacji, o których mowa w ust. 2, są przekazywane przez powiatowych lekarzy weterynarii wojewódzkim lekarzom weterynarii.

§ 4. 1. Główny Lekarz Weterynarii, nie później niż przed upływem 24 godzin od stwierdzenia pierwotnego ogniska choroby lub zniesienia środków podjętych w celu zwalczania jednej z chorób zakaźnych zwierząt, wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, powiadamia o tym Komisję Europejską oraz pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej.

2. Główny Lekarz Weterynarii pierwszego roboczego dnia każdego tygodnia wysyła Komisji Europejskiej powiadomienie o stwierdzeniu wtórnych ognisk choroby, zawierające informacje opracowane na podstawie danych zebranych z tygodnia poprzedzającego dzień wysłania powiadomienia.

3. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2:

- 1) są przekazywane telefaksem lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji;
- 2) zawierają informacje, które są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie §11 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 82/894/WE z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982) oraz dyrektywy 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Załącznik nr 1

**WYKAZ CHORÓB ZAKAŹNYCH ZWIERZĄT PODLEGAJĄCYCH NOTYFIKACJI
W UNII EUROPEJSKIEJ**

- 1) pryszczycyca (Foot and mouth disease - FMD);
- 2) księgosusz (Rinderpest);
- 3) zaraza płucna bydła (Contagious bovine pleuropneumonia - CBPP);
- 4) choroba niebieskiego języka (Bluetongue);
- 5) choroba pęcherzykowa świń (Swine vesicular disease - SVD);
- 6) klasyczny pomór świń (Classical swine fever - CSF, Hog cholera);
- 7) afrykański pomór świń (African swine fever - ASF);
- 8) enterowirusowe zapalenie mózgu i rdzenia świń d. choroba cieszyńska i tatarska (Porcine enteroviral encephalomyelitis);
- 9) grypa ptaków (Avian influenza);
- 10) rzekomy pomór drobiu (Newcastle disease - ND);
- 11) afrykański pomór koni (African horse sickness);
- 12) pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej (Vesicular stomatitis);
- 13) pomór małych przeżuwaczy (Peste des petits ruminants - PPR);
- 14) gorączka doliny Rift (Rift valley fever);
- 15) choroba guzowatej skóry bydła (Lumpy skin disease – LSD);
- 16) ospa owiec i ospa kóz (Sheep pox and goat pox);
- 17) zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (Infectious haematopoietic necrosis - IHN);
- 18) gąbczasta encefalopatia bydła (Bovine spongiform encephalopathy - BSE);
- 19) zakaźna anemia łososia – (Infectious salmon anaemia – ISA) ;
- 20) wirusowa posocznica krwotoczna – (Viral haemorrhagic septicaemia – VHS);
- 21) inwazja małego chrząszcza ulowego (Small hive beetle (*Aethina tumida*));
- 22) inwazja roztocza *Tropilaelaps clareae*;
- 23) zaraza stadnicza (Dourine);

- 24) wirusowe zapalenia mózgu i rdzenia koni (Equine encephalomyelitis) – wszystkie typy zapaleń łącznie z wenezuelskim zapaleniem mózgu i rdzenia koni (Venezuelan equine encephalomyelitis) ;
- 25) niedokrwistość zakaźna koni (Equine infectious anaemia);
- 26) nosacizna (Glanders).

W Z Ó R

Powiatowy Inspektorat Weterynarii
w

**KSIĘGA CHORÓB ZAKAŻNYCH ZWIERZĄT
PODLEGAJĄCYCH NOTYFIKACJI W UNII EUROPEJSKIEJ**

Założona dnia

Zakończona dnia

Nazwa choroby zakaźnej

Numer ogniska choroby	Ognisko choroby -adres lub obszar; - pierwotne, wtórne	Nazwisko i imię lub nazwa posiadacza zwierząt w ognisku oraz jego adres	Data		stwierdzenia choroby	Stan zwierząt z gatunku wrażliwego w ognisku z podziałem na gatunki			Wyniki laboratoryjnych badań rozpoznawczych	Data			Liczba zwierząt z podziałem na gatunki, za które przyznano odszkodowanie i jego kwota	Odszkodowanie za produkty pochodzenia zwierzęcego, środki żywienia zwierząt oraz sprzęt i jego kwota	Uwagi - sposób likwidacji ogniska, - liczba zwierząt poddanych ubojowi sanitarnemu lub zabitych oddzielnie szczepionych i ☐ nieszczepionych, - stan zwierząt z gatunku wrażliwego w gospodarstwie po wygaszeniu ogniska ogółem oraz szczepionych
			i godzina			ogółem	w tym			ostatniego oczyszczenia i odkażenia	uznania choroby za wygasłą	uchylecia nakazów i zakazów			
			zachorowania	zgłoszenia			chorych	padłych							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

WZÓR

**RAPORT O WYSTĄPIENIU PIERWOTNYCH LUB WTÓRNYCH OGNISK
CHORÓB ZAKAŹNYCH ZWIERZĄT PODLEGAJĄCYCH NOTYFIKACJI W UNII
EUROPEJSKIEJ**

Powiatowy Lekarz Weterynarii

Numer raportu:

w

Główny Lekarz Weterynarii

Email:

Fax:

Data przekazania raportu	
Godzina przekazania raportu	
Powiatowy Lekarz Weterynarii przekazujący raport	
Nazwa choroby zakaźnej zwierząt i typ wirusa (tam, gdzie dotyczy)	
Numer ogniska (w kolejności ich występowania)	
Rodzaj ogniska (pierwotne, wtórne)	
W przypadku ogniska wtórnego podać numer ogniska, z którego choroba została przeniesiona	
Adres i położenie geograficzne ogniska (długość i szerokość geograficzna)	
Obszar objęty ograniczeniami (zapowietrzony, zagrożony)	
Data urzędowego stwierdzenia choroby	
Data stwierdzenia podejrzenia choroby	
Przypuszczalna data wprowadzenia czynnika zakaźnego do gospodarstwa	
Źródło choroby	
Środki zastosowane do likwidacji choroby	
Liczba zwierząt w ognisku (bydło, świnie, owce, kozy, drób, koniowate, ryby, zwierzęta dzikie)*	a) wrażliwych, b) chorych, c) padłych, d) zabitych, e) poddanych utylizacji
W przypadku klasycznego pomoru świń raport należy uzupełnić dodatkowo o następujące dane:	
Odległość ogniska od najbliższego gospodarstwa prowadzącego chów świń	
Liczba świń w ognisku – ogółem	a) maciory, loszki, knury (łącznie) b) tuczniki c) prosięta (do 3 miesiąca życia)
Liczba świń chorych	a) maciory, loszki, knury (łącznie) b) tuczniki c) prosięta (do 3 miesiąca życia)

Chorobę rozpoznano przy użyciu metod	
Jeśli chorobę wykryto w innym niż gospodarstwo miejscu, określić to miejsce (rzeźnia, środek transportu, punkt skupu dziczyzny)	
Potwierdzenie pierwotnych przypadków klasycznego pomoru świń u dzików	

Objaśnienia:

* skróty dla oznaczenia gatunków: BOV (bydło), SUI (świnie), OVI (owce), CAP (kozy), AVI (drób), EQU (koniowate), PIS (ryby), FAU (dzikie zwierzęta).

Załącznik nr 4

**INFORMACJE, KTÓRE UMIESZCZA SIĘ W POWIADOMIENIU O
STWIERDZENIU PIERWOTNEGO LUB WTÓRNEGO OGNISKA CHOROBY
ZAKAŻNEJ ZWIERZĄT PODLEGAJĄCEJ NOTYFIKACJI W UNII
EUROPEJSKIEJ**

- 1) data przekazania informacji;
- 2) godzina przekazania informacji;
- 3) państwo pochodzenia;
- 4) nazwa choroby lub rodzaj wirusa – jeżeli dotyczy;
- 5) numer porządkowy ogniska choroby;
- 6) rodzaj ogniska choroby (pierwotne/wtórne);
- 7) numer przypisany ognisku choroby wynikający z łańcucha epizootycznego;
- 8) powiat i położenie geograficzne gospodarstwa;
- 9) inny powiat objęty ograniczeniami;
- 10) data stwierdzenia choroby;
- 11) data zgłoszenia podejrzenia wystąpienia choroby;
- 12) przypuszczalna data pierwszego zakażenia;
- 13) miejsce pochodzenia źródła zakażenia;
- 14) działania podjęte w celu zwalczenia choroby zakaźnej;
- 15) liczba zwierząt z gatunku wrażliwego w gospodarstwie:
 - a) bydło,
 - b) świnie,
 - c) owce,
 - d) kozy,
 - e) drób,
 - f) koniowate,
 - g) ryby,
 - h) gatunki dzikich zwierząt,
 - i) w przypadku chorób pszczół - liczba narażonych na zarażenie rodzin pszczelich;
- 16) liczba przypadków choroby w gospodarstwie:
 - a) bydło,
 - b) świnie,
 - c) owce,
 - d) kozy,

- e) drób,
- f) koniowate,
- g) ryby,
- h) gatunki dzikich zwierząt,
- i) w przypadku chorób pszczół - liczba rodzin pszczelich, u których stwierdzono obecność choroby;

17) liczba zwierząt, które padły w gospodarstwie:

- a) bydło,
- b) świnie,
- c) owce,
- d) kozy,
- e) drób,
- f) koniowate,
- g) ryby,
- h) gatunki dzikich zwierząt;

18) liczba sztuk zabitych lub poddanych ubojowi:

- a) bydło,
- b) świnie,
- c) owce,
- d) kozy,
- e) drób,
- f) koniowate,
- g) ryby,
- h) gatunki dzikich zwierząt;

19) liczba zniszczonych zwłok zwierząt:

- a) bydło,
- b) świnie,
- c) owce,
- d) kozy,
- e) drób,
- f) koniowate,
- g) ryby,
- h) gatunki dzikich zwierząt,
- i) w przypadku chorób pszczół - liczba zniszczonych rodzin pszczelich;

20) przewidywana data zakończenia zabijania lub uboju zwierząt;

21) przewidywana data zakończenia niszczenia zwłok zwierząt.

Ponadto w powiadomieniu o stwierdzeniu pierwotnego lub wtórnego ogniska klasycznego lub afrykańskiego pomoru świń umieszcza się następujące informacje:

- 1) odległość od najbliższego gospodarstwa, w którym znajdują się świny;
- 2) liczba i przeznaczenie hodowlane świń znajdujących się w ognisku choroby do rozrodu, tuczu oraz prosięta do 3 miesiąca życia;
- 3) liczba i przeznaczenie hodowlane chorych świń w ognisku choroby do rozrodu, tuczu oraz prosięta do 3 miesiąca życia;
- 4) metody diagnozowania choroby;
- 5) w przypadku gdy choroba nie została stwierdzona w gospodarstwie wskazuje się miejsce stwierdzenia choroby - w transporcie albo w rzeźni;
- 6) stwierdzenie pierwotnych przypadków wystąpienia klasycznego lub afrykańskiego pomoru świń u dzików.

W przypadku gdy choroba ryb zostanie stwierdzona w gospodarstwie lub w strefie zatwierdzonej lub wolnej, zgłasza się ją jako pierwotne ognisko choroby. W powiadomieniu, w wolnej części tekstu, wpisuje się informacje dotyczące gospodarstwa lub strefy, gdzie stwierdzono chorobę.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o tych chorobach stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 51 ust 7 i ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr, 69 poz. 625 i Nr ..., poz. ...). Rozporządzenie określa wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz zakres, sposób i terminy przekazywania informacji o tych chorobach.

Rozporządzenie wdraża postanowienia dyrektywy 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie oraz Decyzji Komisji 2004/216/EC z dnia 1 marca 2004 r. zmieniającej Dyrektywę Rady 82/894/EWG w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie włączającej do wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowemu zgłaszaniu, niektóre choroby koniowatych i choroby pszczoł.

Regulowana w rozporządzeniu tematyka stanowi szczegółowe doprecyzowanie postanowień ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych w części dotyczącej współdziałania z organami Unii Europejskiej w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. W załączniku nr 1 do rozporządzenia podano wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji, zawierający 26 pozycji, zgodnie z decyzją Komisji nr 2004/216/EC.

Rozporządzenie określa zasady zbierania informacji przez powiatowych lekarzy weterynarii o chorobach podlegających notyfikacji i ich przekazywania Głównemu Lekarzowi Weterynarii, który przekazuje je Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim Unii Europejskiej. Szczegółowy zakres informacji zawarto w załącznikach 2 do 4 do rozporządzenia.

Przepisy rozporządzenia nie podlegają notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 39, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ocena skutków regulacji

1. Konsultacje

Projekt rozporządzenia będzie skonsultowany z:

- 1) Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną,
- 2) Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej,
- 3) Krajową Radą Izb Rolniczych.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa ~~oraz~~ budżet samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Rozporządzenie oddziałuje na organy Inspekcji Weterynaryjnej, w szczególności na Głównego Lekarza Weterynarii oraz powiatowych lekarzy weterynarii.

4. Wpływ na rynek pracy

Przepisy rozporządzenia nie mają wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Regulacja ta pozwoli na zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego w Polsce, a co za tym idzie zwiększa konkurencyjność producentów rolnych na rynku Unii Europejskiej.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

PROJEKT

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób
zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania²⁾**

Na podstawie art. 51 ust. 8 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 624 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania;
- 2) wzór księgi chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania.

§ 2. Informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania są gromadzone przez powiatowych lekarzy weterynarii w księdze chorób zakaźnych zwierząt, której wzór jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Powiatowi lekarze weterynarii przekazują informację Głównemu Lekarzowi Weterynarii – telefaksem lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji – natychmiast – po stwierdzeniu na obszarze powiatu pierwotnego ogniska choroby

zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania lub powzięciu podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania.

2. Kopie informacji, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez powiatowych lekarzy weterynarii wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

§ 4. 1. Informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania są przekazywane przez powiatowych lekarzy za każdy miesiąc, w formie zbiorczej, wojewódzkim lekarzom weterynarii, w terminie do 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który została sporządzona informacja.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewódzkich lekarzy weterynarii, za każdy miesiąc, w formie zbiorczej, Głównemu Lekarzowi Weterynarii, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który sporządzono informację.

§ 5. Informacje, o których mowa w § 4, mogą być przekazywane przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

z dnia

W Z Ó R

Powiatowy Inspektorat Weterynarii
w

KSIĘGA CHORÓB ZAKAŹNYCH ZWIERZĄT PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI ZWALCZANIA

Założona dnia

Zakończona dnia

Nazwa choroby zakaźnej

Numer ogniska choroby	Ognisko choroby -adres lub obszar; - pierwotne, wtórne	Nazwisko i imię lub nazwa posiadacza zwierząt w ognisku oraz jego adres	Data			Stan zwierząt z gatunku wrażliwego w ognisku, z podziałem na gatunki			Wyniki laboratoryjnych badań rozpoznawczych	Data			Liczba zwierząt z podziałem na gatunki, za które przyznano odszkodowanie i jego kwota	Odszkodowanie za produkty pochodzenia zwierzęcego, środki żywienia zwierząt oraz sprzęt i jego kwota	Uwagi - sposób likwidacji ogniska, - liczba zwierząt poddanych ubojowi sanitarnemu lub zabitych oddzielnie szczepionych i nieszczepionych, - stan zwierząt z gatunku wrażliwego w gospodarstwie w wygaszeniu ogniska ogółem oraz szczepionych
			i godzina		stwierdzenia choroby	ogółem	w tym			ostatecznego oczyszczenia i odkażenia	uznania choroby za wygasłą	uchylenia nakazów i zakazów			
			zachorowania	zgłoszenia			chorych	padłych							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 51 ust. 8 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 624 i Nr ..., poz. ...).

Księgę chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania prowadzą powiatowi lekarze weterynarii zgodnie z art. 51 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy. W załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia przedstawiono wzór księgi chorób zakaźnych zwierząt. W § 3 projektu rozporządzenia określono sposób przekazywania informacji w przypadku, gdy choroba zakaźna zwierząt podlegająca niezwłocznemu zgłoszeniu, których wykaz stanowi załącznik 2 do ustawy, pojawi się po raz pierwszy na obszarze powiatu (ognisko pierwotne). W takich przypadkach odpowiednie informacje, powiatowy lekarz weterynarii przekazuje bezpośrednio Głównemu Lekarzowi Weterynarii, telefaksem lub przy użyciu elektronicznych nośników informacji, a kopie wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

Ponadto, informacje o wystąpieniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających zwalczaniu są przekazywane w formie miesięcznego raportu zbiorczego. Mianowicie powiatowi lekarze weterynarii przekazują wojewódzkim lekarzom weterynarii w terminie do 5 dnia miesiąca (§ 4 ust.1), natomiast wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują raporty zbiorcze Głównemu Lekarzowi Weterynarii w terminie do 7 dnia miesiąca (§ 4 ust. 2).

Informacje o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt mogą być przesyłane przy użyciu elektronicznych nośników informacji (§ 5).

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i zawodowymi, a w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, NSZZ Solidarność Pracowników Weterynarii – Sekcja Krajowa i Krajową Radą Izb Rolniczych.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy i konkurencyjność wewnętrzną oraz na sytuację i rozwój regionalny. Będzie natomiast miało pozytywny wpływ na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki, gdyż umożliwi obrót handlowy zwierzętami i produktami zwierzęcego pochodzenia, w tym zwłaszcza w ramach Wspólnoty Europejskiej.

Wydanie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji²⁾

Na podstawie art. 51 ust. 8 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. Nr 69, poz. 624 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów Inspekcji Weterynaryjnej, informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji;
- 2) wzór księgi chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji.

§ 2. Informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji są gromadzone przez powiatowych lekarzy weterynarii w księdze chorób zakaźnych zwierząt, której wzór jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria, w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, przekazują informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji, za każdy miesiąc, właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii w terminie do 3 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który została sporządzona informacja.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powiatowi lekarze weterynarii przekazują, za każdy miesiąc, w formie zbiorczej, wojewódzkim lekarzom weterynarii, w terminie do 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który została sporządzona informacja.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują, za każdy miesiąc, w formie zbiorczej, Głównemu Lekarzowi Weterynarii, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który została sporządzona informacja.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 3, mogą być przekazywane przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003).
Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia

W Z Ó R

Powiatowy Inspektorat Weterynarii
w

**KSIĘGA CHORÓB ZAKAŹNYCH ZWIERZĄT
PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI REJESTRACJI**

Założona dnia

Zakończona dnia

Nazwa choroby zakaźnej

Data wystąpienia choroby (miesiąc / rok)	Gmina	Miejscowość	Liczba ognisk	Liczba zwierząt z gatunku wrażliwego w ogniskach								UWAGI
				ogółem	chorych	leczonych	padłych	szczepionych	poddanych			
									ubojuwi sanitarnemu	eutanazji	testom diagnostycznym	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 51 ust. 8 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 624 i Nr ..., poz. ...).

Księgę chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji prowadzą powiatowi lekarze weterynarii zgodnie z art. 51 ust. 3 pkt 1 lit. c ustawy. W załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia przedstawiono wzór księgi chorób zakaźnych zwierząt podlegających rejestracji. W § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia określono termin miesięcznych informacji (do 3 dnia następnego miesiąca) przekazywanych powiatowym lekarzom weterynarii przez podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria weterynaryjne, o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji, których wykaz stanowi załącznik nr 3 do ustawy.

Informacje o chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji są przekazywane w formie miesięcznych raportów zbiorczych. Powiatowi lekarze weterynarii przekazują wojewódzkim lekarzom weterynarii w terminie do 5 dnia miesiąca (§ 3 ust. 2), natomiast wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują raporty zbiorcze Głównemu Lekarzowi Weterynarii w terminie do 7 dnia miesiąca (§ 3 ust. 3). Informacje o występowaniu chorób zakaźnych zwierząt mogą być przesyłane przy użyciu elektronicznych nośników informacji (§ 4).

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i zawodowymi, a w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, NSZZ Solidarność Pracowników Weterynarii – Sekcja Krajowa i Krajową Radą Izb Rolniczych.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy i konkurencyjność wewnętrzną oraz na sytuację i rozwój regionalny. Będzie natomiast miało pozytywny wpływ na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki, gdyż umożliwi obrót handlowy zwierzętami i produktami zwierzęcego pochodzenia, w tym zwłaszcza w ramach Wspólnoty Europejskiej.

Wydanie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie zakresu, sposobu i terminów powiadamiania Komisji Europejskiej o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe²⁾

Na podstawie art. 51 ust. 8 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 624 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej o wynikach monitorowania:

- 1) chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych;
- 2) oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

§ 2. Główny Lekarz Weterynarii, do 31 maja każdego roku, dokonuje powiadomienia, o którym mowa w § 1, w formie sprawozdań zawierających informacje o tendencjach i źródłach chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmujące rok poprzedni.

§ 3. 1. Sprawozdanie z monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych składane pierwszy raz zawiera informacje dotyczące:

- 1) systemu monitorowania, w tym strategii pobierania próbek, częstotliwości ich pobierania, rodzaju próbek, definicji przypadków oraz stosowanych metod diagnostycznych;
- 2) polityki szczepień i innych działań prewencyjnych;
- 3) mechanizmów kontroli i programów, jeżeli to konieczne;

- 4) środków podejmowanych w przypadku dodatnich wyników badań lub pojedynczych przypadków;
- 5) systemów powiadamiania;
- 6) historii choroby lub zakażeń.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, corocznie, uzupełnia się o informacje o:

- 1) liczbie stad;
- 2) liczbie zwierząt z gatunku wrażliwego;
- 3) stosowanych metodach produkcji;
- 4) liczbie i ogólnym opisie laboratoriów i instytucji biorących udział w monitorowaniu.

3. Ponadto sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, uzupełnia się o informacje dotyczące:

- 1) zmian w systemach i metodach, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) wyników dochodzeń;
- 3) krajowej oceny bieżącej sytuacji, tendencji i źródeł zakażenia;
- 4) zasadności uznania za chorobę odzwierzęcą;
- 5) zasadności uznania wyników otrzymanych na podstawie badania zwierząt i żywności jako źródła zakażenia ludzi;
- 6) uznanych strategii zwalczania, które mogłyby być stosowane w celu zapobiegania lub minimalizacji przenoszenia odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego na ludzi.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy rozporządzenia wdrażają częściowo postanowienia dyrektywy 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu, sposobu i terminów powiadamiania Komisji Europejskiej o wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 51 ust. 8 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr, 69 poz. 625 i Nr..., poz. ...).

Rozporządzenie wdraża postanowienia art. 9 oraz załącznika IV Dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającą dyrektywę Rady 92/117/EWG.

Regulowana w rozporządzeniu tematyka stanowi doprecyzowanie przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych w części dotyczącej przepływu informacji o realizowanych programach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także programów monitorowania oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych (bakterie, wirusy) na środki przeciwdrobnoustrojowe (leki).

W § 2 określono, iż Główny Lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską w formie sprawozdań zawierających informacje o źródłach chorób odzwierzęcych i tendencji ich szerzenia się. Rozporządzenie określa zakres przekazywanych informacji o monitorowanych chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (§ 3).

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i zawodowymi, a w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, NSZZ Solidarność Pracowników Weterynarii – Sekcja Krajowa i Krajową Radą Izb Rolniczych.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy i konkurencyjność wewnętrzną oraz na sytuację i rozwój regionalny. Będzie natomiast miało pozytywny wpływ na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki, gdyż umożliwi obrót handlowy zwierzętami i produktami zwierzęcego pochodzenia, w tym zwłaszcza w ramach Wspólnoty Europejskiej.

Wydanie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie rodzajów próbek produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz oraz
częstotliwości ich przekazywania do badań w kierunku chorób odzwierzęcych
i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz terminów przekazywania izolatów
odzwierzęcych czynników chorobotwórczych organom Inspekcji Weterynaryjnej**

Na podstawie art. 52c ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje próbek, przekazywanych do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, w zależności od rodzaju jednostki chorobowej;
- 2) częstotliwość przekazywania próbek, o których mowa w pkt 1;
- 3) terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych organom Inspekcji Weterynaryjnej.

§ 2. Badaniami na obecność:

- 1) brucelozы oraz jej czynników chorobotwórczych obejmuje się 0,01% próbek mleka i produktów mlecznych wyprodukowanych w okresie roku w zakładzie;
- 2) kamylobakteriozy oraz jej czynników chorobotwórczych obejmuje się:
 - a) 0,01% próbek mleka i produktów mlecznych wyprodukowanych w okresie roku w zakładzie,

- b) 0,01% próbek mięsa świeżego z gatunków bydła, owiec, kóz oraz zwierząt jednokopytnych wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie,
- c) 0,01% próbek mięsa mielonego z bydła, owiec, kóz oraz zwierząt jednokopytnych wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie,
- d) 0,01% próbek mięsa drobiowego wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie;
- 3) bąblowicy oraz jej czynników chorobotwórczych przeprowadza się zgodnie z przepisami określającymi wymagania weterynaryjne przy produkcji świeżego mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i domowych zwierząt jednokopytnych, umieszczanych na rynku;
- 4) listeriozy oraz jej czynników chorobotwórczych obejmuje się:
 - a) 0,01% próbek mleka i produktów mlecznych wyprodukowanych w okresie roku w zakładzie,
 - b) 0,01% próbek świeżego mięsa wieprzowego wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie;
- 5) włośnicy oraz jej czynników chorobotwórczych przeprowadza się zgodnie z przepisami określającymi wymagania weterynaryjne przy przeprowadzaniu badania mięsa na włośnice oraz zamrażaniu mięsa niepoddanego temu badaniu;
- 6) gruźlicy wywołanej *Mycobacterium bovis* przeprowadza się zgodnie z przepisami określającymi sposób zwalczania gruźlicy;
- 7) werocytotoksycznej *Escherichia coli* obejmuje się:
 - a) 0,01% próbek mleka i produktów mlecznych wyprodukowanych w okresie roku w zakładzie,
 - b) 0,01% próbek mięsa świeżego pochodzącego z gatunków bydło, owce, kozy oraz zwierzęta jednokopytne wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie,
 - c) 0,01% próbek mięsa mielonego pochodzącego z gatunków bydło, owce, kozy oraz zwierzęta jednokopytne wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie,
 - d) 0,01% próbek mięsa drobiowego wyprodukowanego w okresie roku w zakładzie;
- 8) salmonellozy oraz jej czynników chorobotwórczych obejmuje się 0,01% próbek pobranych od 1 tony paszy wyprodukowanej w okresie roku w zakładzie oraz przeprowadza się zgodnie z przepisami Unii Europejskiej²⁾.

§ 3. Próbkę, o których mowa w § 2, są przekazywane organom Inspekcji Weterynaryjnej przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

§ 4. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji lub umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego oraz laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, niezwłocznie przekazują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych organom Inspekcji Weterynaryjnej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Rozporządzenie nr 2160/2003/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie rodzajów próbek produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz oraz częstotliwości ich przekazywania do badań w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz terminów przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych organom Inspekcji Weterynaryjnej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 52c ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ..., poz. ...).

Zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji:

- 1) produktów pochodzenia zwierzęcego oraz pasz przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, podlegających obowiązkowi monitorowania oraz przechowują wyniki tych badań przez 2 lata,
- 2) produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują, w celu udostępnienia do badań laboratoryjnych, produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność.

Ww. obowiązki nałożone na podmioty dotyczą chorób wskazanych w projekcie rozporządzenia, czyli:

- 1) brucelozy oraz jej czynników chorobotwórczych,
- 2) kamylobakteriozy oraz jej czynników chorobotwórczych,
- 3) bąblowicy oraz jej czynników chorobotwórczych,
- 4) listeriozy oraz jej czynników chorobotwórczych,
- 5) włośnicy oraz jej czynników chorobotwórczych,
- 6) gruźlicy wywołanej *Mycobacterium bovis*,
- 7) werocytotoksycznej *Escherichia coli*,
- 8) salmonellozy oraz jej czynników chorobotwórczych.

Ocena skutków regulacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z Krajową Radą Izb Rolniczych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Związkiem Prywatnych Przetwórców Mleka, Krajowym Porozumieniem Spółdzielni Mleczarskich, Krajowym Związkiem Hodowców Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w PRP, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa.

Wpływ rozporządzenia na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia dostosuje, w tym zakresie, krajowe przepisy do unormowań obowiązujących w pozostałych państwach Unii Europejskiej. Umożliwi to pełną konkurencyjność polskich producentów zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego na wspólnym rynku, co z kolei może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt
i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej²⁾

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór, zakres i sposób prowadzenia przez lekarzy weterynarii dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej z wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych;
- 2) wzór, zakres i sposób prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt przez posiadacza zwierząt gospodarskich, a także tryb dokonywania wpisów w tej ewidencji przez lekarzy weterynarii leczących zwierzęta.

§ 2. Lekarz weterynarii prowadzi dokumentację lekarsko-weterynaryjną w formie odrębnych książek leczenia zwierząt, dla:

- 1) zwierząt gospodarskich oraz zwierząt, z których pozyskane tkanki lub produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi;
- 2) zwierząt domowych.

§ 3. 1. Książka leczenia zwierząt, o której mowa w § 2, składa się z kolejno ponumerowanych, samokopiujących się stron, przy czym każda strona jest podzielona na 4 części.

2. Część I zawiera:

- 1) nazwę i adres zakładu leczniczego dla zwierząt;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres posiadacza zwierzęcia;
- 3) datę i godzinę przyjęcia zgłoszenia;
- 4) datę i godzinę wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych;
- 5) oznaczenie strony książki składające się z: numeru kolejnej strony, znaku „/”,

oznaczenia miesiąca, znaku „/” oraz oznaczenia roku.

3. Część II zawiera:

- 1) opis leczonego zwierzęcia, w tym gatunek, płeć, identyfikację, wiek, oznakowanie i masę ciała;
- 2) liczbę leczonych zwierząt;
- 3) rozpoznanie lub wstępne rozpoznanie choroby;
- 4) zastosowane produkty lecznicze lub produkty lecznicze weterynaryjne nabyte przez posiadacza zwierzęcia, z uwzględnieniem:
 - a) nazwy produktu leczniczego,
 - b) numeru serii produktu leczniczego,
 - c) ilości i dawkowania zastosowanego produktu leczniczego lub nabytego produktu leczniczego weterynaryjnego,
 - d) okresu karencji dla tkanek lub produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi pozyskanych od leczonych zwierząt;
- 5) zabiegi lecznicze lub profilaktyczne, zalecenia lekarskie oraz uwagi.

4. Część III zawiera:

- 1) potwierdzenie nabycia produktu leczniczego weterynaryjnego przez posiadacza zwierzęcia obejmujące informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 4, oraz okres jego stosowania;
- 2) informacje, o których mowa w ust. 3 – w przypadku, gdy nabyty produkt leczniczy weterynaryjny będzie stosowany u zwierząt innych niż wymienione w części II.

5. Wpisy w częściach I - III są potwierdzane:

- 1) podpisem i pieczęcią lekarza weterynarii dokonującego wpisu;
- 2) podpisem posiadacza zwierzęcia, który jednocześnie oświadcza, że nabyty produkt leczniczy weterynaryjny zostanie zastosowany zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii.

6. Część IV zawiera wyniki badań uzupełniających.

§ 4. Książka leczenia zwierząt, o której mowa w § 2 pkt 2, zawiera:

- 1) nazwę i adres zakładu leczniczego dla zwierząt;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia dokonywania wpisów w książce;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres posiadacza zwierzęcia;
- 4) datę i godzinę wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych;
- 5) opis leczonego zwierzęcia, w tym gatunek, płeć, rasę, wiek lub datę urodzenia, kolor;
- 6) informacje o przebiegu wizyty, w tym:

- a) dane uzyskane z wywiadu lekarskiego,
- b) wynik badania klinicznego, sekcyjnego i ewentualnych dodatkowych badań diagnostycznych,
- c) rozpoznanie choroby,
- d) nazwę, ilość i dawkowanie zastosowanego lub przepisanego na receptę lekarza weterynarii produktu leczniczego,
- e) zabiegi lecznicze lub profilaktyczne,
- f) zalecenia lekarskie,
- g) podpis i pieczęć lekarza weterynarii leczącego zwierzę.

§ 5. 1. Książka leczenia zwierząt jest prowadzona czytelnie, a kolejnych wpisów dokonuje się chronologicznie.

2. Skreślenia lub poprawki w książce leczenia zwierząt lekarz weterynarii, który ich dokonał, potwierdza podpisem i pieczęcią oraz wpisuje datę wprowadzenia skreślenia lub poprawki.

3. Książka leczenia zwierząt może być prowadzona na elektronicznym nośniku informacji, jeżeli jednocześnie sporządza się i przechowuje wydruki komputerowe.

§ 6. 1. Lekarz weterynarii po dokonaniu wpisu do książki leczenia zwierząt, o której mowa w § 2 pkt 1, oryginał strony książki, na której dokonał wpisu, pozostawia posiadaczowi zwierzęcia.

2. Chronologicznie ułożone oryginały stron książki leczenia zwierząt, o której mowa w § 2 pkt 1, tworzą ewidencję leczenia zwierząt prowadzoną przez posiadacza zwierzęcia.

§ 7. 1. Lekarz weterynarii przechowuje książkę leczenia zwierząt przez 3 lata od dnia dokonania w niej ostatniego wpisu.

2. Posiadacz zwierzęcia przechowuje ewidencję leczenia zwierząt przez 3 lata od dnia dokonania w niej ostatniego wpisu.

§ 8. Wzór ewidencji i dokumentacji, o której mowa w § 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. Nr 100, poz. 1022).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy rozporządzenia częściowo wdrażają postanowienia dyrektywy 82/2001/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie kodeksu Wspólnoty dotyczącego weterynaryjnych produktów medycznych (Dz.Urz. WE L 311 z 28.11.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia

WZÓR

EWIDENCJA LECZENIA ZWIERZĄT i DOKUMENTACJA LEKARSKO-WETERYNARYJNA

..... zgłoszenie - data.....godz. **Nr dokumentu**

(nazwa leczniczego adres zakładu (imię i nazwisko lub nazwa
leczniczego dla zwierząt) ...oraz adres posiadacza zwierzęcia.)..... wykonanie czynności lek wet – data.....godz.
...../.....

L.p.	Opis leczonych zwierząt (gatunek, płeć, identyfikacja, oznakowanie, wiek, masa ciała)	Liczba lecz- nych zwierząt	Rozpoznanie lub wstępne rozpoznanie	Zastosowane u poszczególnych zwierząt produkty lecznicze lub nabyte przez posiadacza zwierząt produkty lecznicze weterynaryjne				Zabiegi leczn lub profilakty zalecenia lek oraz uwagi
				Nazwa produktu leczniczego	Nr serii	Ilość i dawkowanie zastosowanego produktu leczniczego lub nabytego przez posiadacza zwierzęcia produktu leczniczego weterynaryjnego	Okres karencji	
Potwierdzenie nabycia przez właściciela zwierząt produktów leczniczych weterynaryjnych								

Oświadczam, że nabyte produkty lecznicze zostaną
zastosowane zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii

.....
(pieczęć i podpis lekarza weterynarii)

.....
(podpis posiadacza zwierząt lub osoby za nie odpowiedzialnej)

*dokument należy przechowywać przez okres 3 lat

Wynik badań uzupełniających rozpoznanie chorób zwierząt.....

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 i Nr ..., poz. ...).

Projektowane rozporządzenie zastąpi dotychczasowe rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. z 2004r. Nr 100, poz. 1022). Obecne rozwiązania znacznie upraszczają sposób dokonywania wpisów i porządkują całą dokumentację, którą lekarz weterynarii prowadzi przy wykonywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej. Zawarcie w rozporządzeniu wzoru dokumentacji i ewidencji pozwala na jej ujednolicenie w skali kraju.

Projekt rozporządzenia uwzględnia postanowienia dyrektywy 2001/82/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie kodeksu Wspólnoty dotyczącego weterynaryjnych produktów medycznych (Dz.Urz. WE L 311, z 28.11.2001 r.) w części dotyczącej zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej.

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie wysłany do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Głównego Inspektoratu Weterynarii oraz Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej.

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji

Przepisy rozporządzenia nie mają wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.